

ର ବି ବା ର ତ

..... ସୁତନ୍ତର ସୁତନ୍ତର ସୁତନ୍ତର.....

ଧାରବାହିକ ଉପନ୍ୟାସ

ଡ. ଭାଗବତ

ଭାଗ-୩
 (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ...)

ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଥ ବାହି ଝଲିଆ'ଣି । କେତେ ଯଥା ଅତିକ୍ରମ କରି ରଥ ଆସି ପ୍ରଥମେ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଅରଣ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସହଯା ମୋତେ ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଦେଇ ମୋର ପାଦଧରି କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି କହିଥିଲେ, "ମୋର ବୋଷମାଳିନୀ କରିବେ ମାତା । ମୁଁ ନାଶର । ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମୋ ପାଇଁ ଦେବତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଠାରୁ ବଳି । ତାଙ୍କରି ଆଦେଶରେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ବାଳିକାଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଛି । ପ୍ରଭୁ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଆପଣଙ୍କୁ ନିର୍ବାସନ ଦେଖିବେ ଦର୍ଶିତ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହିଠାରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ଯାଉଛି ।" ଏତକ କହିଦେଇ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ସହଯା ରଥକୁ ଝଲି ଦେଇଥିଲେ ।

ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ମୋତେ ଅନ୍ଧାର ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଭୁ କହି ମୁଁ ସେହିଠାରେ ଚଳି ପଡ଼ିଥିଲି । ବନପ୍ରକୃତିର ଶୀତଳ ପବନ ଘର୍ଷଣ ମୋର ସଂଜ୍ଞା ଆଣି ଦେଇଥିଲା । କଣ ପାଇଁ ଆପଣ ମୋତେ ଏ ଦକ୍ଷ ଦେଲେ ପ୍ରଭୁ । ଗର୍ଭରେ ଏ ଅତ୍ୟୁତ ରକ୍ତକୁ ଧରି ମୁଁ କିପରି ଜୀବନ କାଟିବି । ମୁଁ ଏ ଅରଣ୍ୟରେ ସବୁଠି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖୁଛି । ଏ ବୃକ୍ଷଲତାରେ, ଏ ପାଖାଣରେ, ସର୍ବତ୍ର ଆପଣଙ୍କ କାନ୍ଦକାନ୍ଦ ମୁଖମୁଖ ମୋତେ ଦେଖା ଯାଉଛି । ଆକାଶର ଦିନନାଥ କୋଳରେ ଆପଣ, ଅରଣ୍ୟ ଗୁମ୍ଫା ବୁଲୁଥିବା ଏ ମୃଗଶିଖୁଙ୍କ ଦେହରେ ଆପଣ, ବୃକ୍ଷର ଫୁଲ ଫଳରେ ଆପଣ, ପକ୍ଷୀର କାକଳିରେ ଆପଣଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ଵର । ଆପଣ ମୋର ଝରିପାଉଁଶରେ ଦେଖି ରହିଛନ୍ତି ପ୍ରଭୁ । କ'ଣ ପାଇଁ ମୋତେ ଏ ଦକ୍ଷ ଦେଲେ ସ୍ଵାମୀ । ଏହିକଥା କହୁନଥିବା ପାତା ଭୋ ଭୋ ହୋଇ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଥିଲେ । ସେ ଏମିତି କାନ୍ଦିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ କ୍ରନ୍ଦନ ଧ୍ଵନିରେ ବନକୁମ୍ଭି କମ୍ପି ଉଠିଥିଲା । ବୃକ୍ଷତାଳରେ ବସି ରାତ୍ରୁଥିବା ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଧ୍ଵନି ହୋଇ ଯାଉଥିଲା ରହିତ । ବୃକ୍ଷର ଗଣ କରୁଥିବା ହରିଣ ହରିଣୀ ସ୍ତ୍ରୀବାତୋଳି ଏଣେତେଣେ ଅନାନ୍ଦବାକୁ ଲାଗିଲେ । କୋମଳ ଦୁବାଳୁକୁ ବୃକ୍ଷରେ ଧାରଣ କରି ବନ୍ଦିତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ ଗାଈମାନେ । ବାହୁରାମାନେ ମା' ଚିରକୁ ଚାଣି ପାଦିକୁ ନେଉଥିବା ସ୍ଵୀରକୁ କଣ୍ଠ ଆରପାରି କରିନପାରିବାରୁ ବୁଲୁକଳ ଦେଇ ତାହା ବହି ଯାଉଥିଲା । ପବନରେ ବୋହଲି ଉଡ଼ୁଥିବା ବୃକ୍ଷଲତା ସ୍ଥିର ହୋଇ ଯାଉଥିଲେ । କ'ଣ ଯିବିଗଲା ଏ ଶୀତ ବନାନାରେ । ଏ କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ ସ୍ଵର କାହାର ? କିଏ ସେହି କ୍ରନ୍ଦନରତା ନାନା, ଯାହାର କ୍ରନ୍ଦନରେ ଏତେ ଦୁଃଖ ଏତେ ବୁଦ୍ଧିପତା ଦରଦ ଭରି ରହିଛି ଯେ ଯାହା ବୃକ୍ଷ, ଲତା, ଜଳ, ପବନ, ବନାଝରୀ

ବୈଦେହୀ

‘ବୈଦେହୀ’ ସୀତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ନାମ । ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାରତୀୟ ନାରୀ ସମାଜରେ ସୀତା ହେଉଛନ୍ତି ମଉଜୁମତୀ । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟା ନାରୀ ବିଶ୍ଵରେ ଅନ୍ୟତ୍ର ବିରଳ । ସେବା, ତ୍ୟାଗ, ଶ୍ରଦ୍ଧା, ଦୟା, କ୍ଷମାର ମୂର୍ତ୍ତିମତ ପ୍ରତୀକ ହେଉଛନ୍ତି ସୀତାଦେବୀ । ଜୀବନଯାକ ଦୀପ ଭଳି ଜଳିଜଳି ସେ ନିଜ ପରିବାରକୁ, ସମାଜକୁ ଆଲୋକ ଦାନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ପତିବ୍ରତା, ପତି ପରାୟଣା, ପତି ସୋହାଗିନୀ ନାରୀ ତାଙ୍କ ପରେ ଆଉ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ମହନାୟା, ଆଦର୍ଶ ସ୍ଵାମୀନା, ମହିଷସୀ ଚରିତ୍ରକୁ ନେଇ ଡ. ଭାଗବତ ବେହେରା ତାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଉପନ୍ୟାସଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଡ. ବେହେରାଙ୍କର ‘ବୈଦେହୀ’ ଧ୍ଵନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ଜୀବନକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଧରି କରାଇଦେଲା । ହା'ରାମ, ହା'ରାମ, ହା' ସ୍ଵାମୀ କହି କାନ୍ଦୁଥାନ୍ତି ଜାନକୀ । ବୁଲୁନେତ୍ରକୁ ବନ୍ଦିଯାଉଥାଏ ଶ୍ରୀବତ୍ସର ଜଳଧାରା ପରି ଅଶ୍ରୁ । ସେ କ୍ରନ୍ଦନର ଧ୍ଵନି ଶୁଣି ପଶୁପକ୍ଷୀ ମୃଗ, ମୃଗା, ଗାଈ, ବାହୁରା ସମସ୍ତେ ଧାରଣଧାରଣ ଆସି ତାଙ୍କୁ ଝରିପାଉଁଶରୁ ଦେଖିଗଲେଣି । ଗାଈମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନାନ୍ଦ ସମବେଦନା ଜଣାଇ ତାଙ୍କ ସମ ନୟନରୁ ଅଶ୍ରୁଧାରା ବୁଝାଇବାକୁ ଲାଗିଲେଣି । ମୃଗଶାବକ, ବାହୁରାମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଦେହରେ ଘଷି ହୋଇ ତାଙ୍କ ପଶତକୁ ନିଜର କୋମଳ ପାଦରେ ଚାଣି କ'ଣ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଏ ଦୁଃଖ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଦୁଃଖ ବାନରମାନେ ଯେଉଁମାନେ କିଛିକ୍ଷଣ ପୂର୍ବରୁ ବୃକ୍ଷର ଏ ତାଳକୁ ସେ ତାଳକୁ ତେର ଅନନ୍ଦରେ ମାତି ଉଠୁଥିଲେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆସି ସୀତାଦେବୀଙ୍କୁ ଝରିପାଉଁଶରୁ ଦେଖିଗଲେଣି । ପକ୍ଷୀମାନେ ବୃକ୍ଷତାଳରୁ ଉଡ଼ିଆସି ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଗଲେଣି । ସତ୍ତ୍ଵେକ ମନରେ ଭରିରହିଛି ଉକ୍ତଶ୍ରୀ । କିଏ ଏହି ଅନନ୍ୟା, ଅପରୁପା ନାରୀ ? ଏ ତ ମର୍ତ୍ତ୍ୟର ସାଧାରଣ ମାନବୀ ପରି ଦେଖାଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗପୁରରୁ କେଉଁ ଦେବୀ ଆଉ ଅଭିଶାପ ପାଇ ଏ ଆଶ୍ରମକୁ ଝଲି ଆସିଛନ୍ତି ? ସମସ୍ତଙ୍କ ମନରେ କୋଡ଼ୁହଳ । ସମସ୍ତେ ଦେବୀଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖିତ । ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମସ୍ତଙ୍କ ଚକ୍ଷୁରେ ଅଶ୍ରୁ । ଅଦୋଧ ଶିଶୁଭଳି ସମସ୍ତେ ସେହି ଦେବୀଙ୍କ ମୁହଁକୁ ଅନାନ୍ଦ ରହିଛନ୍ତି । କେହି କିଛି ପଢ଼ିପାଠୁ ନାହାନ୍ତି । କେମିତିବା ସେମାନେ ପଢ଼ିବେ । ମଣିଷ ମୁହଁର ଭାଷା ତ ତାଙ୍କ ରୁକ୍ଷରେ ନାହିଁ । ଝରିପାଉଁଶରୁ ଦେଖି ଦୁଃଖୀ ହେବା ବ୍ୟତିରେକ ସେମାନେ ବା ଆଉ କ'ଣ କରିପାରିବେ ? କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି ବନକୁମ୍ଭିକୁ ଅଶ୍ରୁକଳରେ ତିତାଇ ଦେଲେଣି ଜନକ ନନ୍ଦିନୀ । ତାଙ୍କୁ ଝରିପାଉଁଶରୁ ଦେଖି ରହିଥିବା ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଦେଖି ତାଙ୍କର କୋହ ଦ୍ଵିଗୁଣିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ହେ ସ୍ଵାମୀ, ହେ ରଘୁକୁଳ ତିଳକ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଭଗବାନ ରାମଚନ୍ଦ୍ର, କେଉଁ ଦୋଷ ପାଇଁ ଆପଣ ମୋତେ ଏ ଦକ୍ଷ ଦେଲେ ପ୍ରଭୁ ? କ'ଣ ପାଇଁ ଦାସୀକୁ ଏ ନିର୍ବାସନ ? ରଘୁକୁଳ ବଧୂଙ୍କର ଏ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖି ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ଅସ୍ଥିର ହୋଇ ଅସ୍ତରକୁ ଚଳି ପଡ଼ିଲେଣି । ଆଉ କିଛିସମୟ ପରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆସିଯିବ । ଏହାପରେ କ'ଣ ହେବ ? କେଉଁଠାକୁ ଯିବେ ସୀତା । କେମିତି ଏ ଅରଣ୍ୟରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କରିବେ । ସେହିକଥା ଚିନ୍ତାକରି ସେ ଏମିତି ଭାବିଥିଲେ ଯେ, ତାହା ଦେଖି କିଛି ମୃଗଶାବକ ଆଶ୍ରମକୁ ଦୂରତରରେ ଧାଇଁ ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସହ ତାଳଦେଇ ବାହୁରାମାନେ ମଧ୍ୟ ଧାଇଁଥିଲେ । ଗାଈମାନେ ହସ୍ତରତ୍ଵି କରି ବନକୁମ୍ଭିକୁ କମ୍ପାଇଦେଲେ । ଅସ୍ଥିର ହୋଇଉଠିଲା ବନ ପ୍ରକୃତି । ଖୁବ୍‌ବେଗରେ ପବନ ବହିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆତୋଲିତ ହୋଇ ଉଠିଲା ତମସାର ଜଳ । ପକ୍ଷୀମାନେ କଣ୍ଠସଂଚାର କଲରଦ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

ଆଶ୍ରମରେ ହଠାତ୍ ଏପରି ଅଘଟଣ କାହିଁକି ? କାହିଁକି କିଛି ନଥାଇ ପବନର ଦେବ ଏତେ ବଡ଼ିଗଲା । ବୃକ୍ଷଲତା ଅଥୟ କାହିଁକି ? ମୃଗଶାବକ, ବାହୁରାମାନେ କ'ଣ ପାଇଁ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକତ୍ର ଆଶ୍ରମକୁ ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଦୂରରୁ ଶୁଭୁଛି ଗାଈମାନଙ୍କର ହସ୍ତରତ୍ଵି । ପବନରେ ଭାସି ଆସୁଛି ଏକ ନାରୀର କ୍ରନ୍ଦନଧ୍ଵନି । କଣ ହୋଇଛି ଆଜି ଆଶ୍ରମରେ । ଆଶ୍ରମବାସିନୀ ମୁନିକନ୍ୟା ମାନେ ବୃକ୍ଷ ଆକାବଳରେ ପାଣି ଦେଉଥିଲେ । ଏପ୍ରକାର ଅଘଟଣ କାହିଁକି ଘଟୁଛି ତାହା ସେମାନେ ବୁଝିବା ଆଗରୁ ବାହୁରାମାନେ ଆସି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷା ବସନକୁ ଦାତରେ କାମୁଡ଼ି ଚାଣିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମୃଗଶାବକମାନେ ଆଗକୁ ଡେଇଁଡେଇଁ ବାଟ କଟାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏ ସବୁ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଆଶ୍ରମର ବୃକ୍ଷା ତପସ୍ଵିନୀ ଅନୁକମ୍ପା କହିଥିଲେ, 'ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ମୁଁ ଯାହା ଜାଣୁଛି ଆଶ୍ରମ ବାହାରେ କିଛି ଅଘଟଣ ଘଟିଛି । ତାହା ନହେଲେ ଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଏ ବାହୁରାମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଶ୍ରମ ବାହାରକୁ ଯିବାପାଇଁ ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ? କ'ଣପାଇଁ ହରିଣ ଶାବକମାନେ ଆଗକୁ ଡେଇଁଡେଇଁ ଯିବାପାଇଁ ଇଂସିତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଶ୍ରମ ବାହାରେ କିଛି ଗୋଟାଏ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଛି ନିଶ୍ଚୟ । କେହି ଜଣେ ନାରୀ ଅତି କରୁଣ ଭାବରେ କାନ୍ଦୁଥିବାର ଧ୍ଵନି ତୁମ୍ଭମାନେ ଶୁଣି ପାରୁଥିବ ନିଶ୍ଚୟ । ଝଲ ଆଉ କାଳବିଳମ୍ବ ନକରି ଆମେ ଏ ବାହୁରା, ମୃଗଶିଖୁଙ୍କ ପଛପଛେ ଯିବା । ଅଜ ଦୂର ଗଲେ ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଆଶ୍ରମ ବାହାରେ କ'ଣ ଘଟିଛି ? ଏହାକହି ତପସ୍ଵିନୀ ଅନୁକମ୍ପା ଆଶ୍ରମ ବାହାରକୁ ପାଦ ପକାନ୍ତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ ଧାଡ଼ି ଲାଗାଇଥିଲେ ।

ଅସ୍ତରକୁଳ ଧାରଣଧାରଣ ଝଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଦିନନାଥ । ଲଜ୍ଜା, ସଂକୋଚରେ ତାଙ୍କ ମୁଖ ମଳିନ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶର କୁଳଲକ୍ଷ୍ମୀ, ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ପୁତ୍ରବଧୂ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏ କି ବଣା । ଜନକ ତନୟାଙ୍କର ଏ ଦୁଃଖ ଦେଖି ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବ ଅସ୍ତରକୁଳକୁ ଯିବାପାଇଁ ଝଙ୍କୁନଥିଲେ ବି ପ୍ରକୃତିର ନିୟମକୁ ସେ ଲଘନ କରିପାରିବେ କେମିତି ? ଧାର, ମନ୍ଦୁର ଗତିରେ ପକ୍ଷୀଗରଳକୁ ସେ ଛୁଇଁବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଦେଖିଲେ ଆଶ୍ରମ ଭିତରୁ ମୁନିକନ୍ୟାମାନେ କ୍ରନ୍ଦନ ଧ୍ଵନି ଶୁଣି ଧାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ।

(ଜୁମ୍ପାଣ)
 ♥ ବର୍ଣ୍ଣା ପୋଖରୀ, ରାଣାପାଟଣା, ବାଲେଶ୍ଵର

ନୀତି-ଅନୀତି-ଦୁର୍ନୀତି

ଡ. ଶିଶିର କୁମାର କର

ମଣିଷର ଜୀବନଧାରଣ ପକ୍ଷରୁ ଅନୁସାରେ ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶାନ୍ତି ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷାପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନୀତି ନିୟମକୁ ମାନବତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । କେତେକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ମତରେ ଏହି ନୀତି ହେଉଛି ଏକ ଆପେକ୍ଷିକ ଶବ୍ଦ । ଆଜି ଯାହା ନୀତି କାଲି ହୁଏତ ତାହା ବଦଳି ଯାଇପାରେ । ଅତୀତରେ ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ବହୁ ପତ୍ନୀ ବ୍ରତ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ସାଧାରଣ ମଣିଷ ପାଇଁ ତାହା ନୀତି ନଥିଲା । ଯାହାକି ସେମାନେ ଆପଣା ବହୁ ପତିବ୍ରତ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥିଲେ । ତାହା ତଦାନୁକ୍ରମ ସମୟରେ ନୀତିନିଷ୍ଠ ନଥିଲା । ବରଂ ସେ ଅଞ୍ଚୋଚ୍ଚାନ୍ତ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ତାହା ନାରୀଧର୍ମର ବିପରୀତ ଥିଲା । ମହାରାଜାତରଫେ ନିୟୋଗ ପ୍ରଥା ମାଧ୍ୟମରେ ଭାବୁଥିବାମାନେ ଦେହଶୁଣ୍ଠକ ସହିତ ସମାଜ କରି ସନ୍ତାନବତୀ ହେବା ବୋଧହୁଏ ସେ ସମୟରେ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଥିଲା ।

ପୂର୍ବକାଳରେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ବଧୂନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରକାୟ ବୃକ୍ଷପୁଃ ନିତ୍ୟନୀକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ଏବେ ତେଜୀ, ପତଳା, ନିତ୍ୟହୀନ ଝିଅଟିକୁ ବୋହୂ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତେ ଆଗ୍ରହୀ । ଅତୀତରେ କୁଟାବଦ୍ଧି, ଆୟତୋତା, ଗଡ଼ିଆ ଓ ଚାଷବାସକୁ ଦେଖି ବରଘର ନିର୍ବାଚନ କରାଯାଉଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏସବୁ ନଥାଇ ଚାକିରିଟିଏ ଥିଲେ ସବୁ ଅଛି ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଉଛି । ଆଗରୁ ନାରୀକୁ ଚାକିରି କରିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦିଆ ଯାଉନଥିଲା । ବରଂ ଗୁରୁଜନମାନେ କହୁଥିଲେ

“କଳ ନାଶ ଯାଏ ପାଟରେ
 ନାରୀ ନାଶ ଯାଏ ହାତରେ ।”

ବର୍ତ୍ତମାନ ଚାକିରିଆ ବୋହୂଟିଏ କରିବା ପାଇଁ ସବୁ ଶୁଣୁର ଶାଶୁ ବ୍ୟାକୁଳ । କାରଣ ସ୍ଵାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଉଭୟ ରୋଜଗାର ନକଲେ ଘର ଚଳାଇ ହେବନାହିଁ । ଫଳରେ ନବାଗତ ସନ୍ତାନଟିଏ ମାତୃସନ୍ଧ୍ୟା ନପାଇ ଆସା, ଚାକରାଣୀ ହାତରେ ଲାଳିତ ପାଳିତ ହୋଇ ଅମଣିଷ ହେବାର ଦେଖାଯାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୀତି, ନିୟମ, ପରଂପରା, ଲୋକବିଶ୍ଵାସକୁ ଆମକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ତେଣୁ ଯୌଥ ପରିବାର ଆଉ ନାହିଁ । ଫଳରେ ଭାବା ବଂଶଧରମାନେ ଏକାନ୍ତ ଭାବେ ଆତ୍ମକେନ୍ଦ୍ରିକ ସ୍ଵାର୍ଥପର ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେକାଳ ପଖାଳ ଆଜି ଖଟା ଲାଗୁଛି । ଏପରି ପରିମାଣରେ ‘ସ୍ଵେ-ପ୍ରେମ-ମମତା’ ଉଭେଇ ଯାଇଛି । ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଆଜି କେଜେ- କେଜିମାଠାରୁ ଗପ ଶୁଣିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ବେଳେବେଳେ ଯଦିବା ଦେଖାଯାଉଛି ହେଉଛି ଜନଫେକ୍ଷଣ ହୋଇଯିବ ଭାବି ସେହି ମାଟିର ମଣିଷଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିଶିବାକୁ ପିଲାଟି ବାପା ମାଆ ବାରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଆଜି ସେହି ପକ୍ଷହୀନ ପକ୍ଷୀ, ତାର ଛିଡ଼ି ଯାଉଥିବା ବାଣୀ ଓ ଶୁଣୁ ଯାଉଥିବା ନଦୀମାନେ ଅଲଗା ପୃଥିବୀର ମଣିଷ ବୋଲି ବୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

ତା ହେଲେ ଅନୀତି କଣ ? ପୁରୁଣା ବିଚାରଧାରାକୁ ଭାଙ୍ଗି ଏକ ନୂଆ ସନ୍ଦେଶ ଦେବା କ’ଣ ଅନୀତି ? ସକ୍ରେଡିଟି, ରାଜା ରାମଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ରାୟ, ଶ୍ରୀ ଅରବିନ୍ଦ, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ ଭଳି ଚିନ୍ତାନାୟକ ଓ ସମାଜ ସଂଘାରକମାନେ ଯେଉଁ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ବର୍ତ୍ତନ ଦେଲେ ତାହା କ’ଣ ଭୁଲ ? ନାଁ ତାହା ହେଉଛି ସୁଗମଗର ଅଧିକାଂଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଲଢ଼େଇ, ଅମାନବିକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାନବିକତାର ଜୟଯାତ୍ରା । ଏହା ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ମଣିଷ ପଣିଆକୁ ମଜବୁତ କରିଛି ।

କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ ତେପନ ବର୍ଷ ବୟସରେ ନଗେନ୍ଦ୍ରବାଳାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିବା, କଥାସମୂହ ଫକୀରମୋହନ ନିଜର କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ କୁଷ୍ଠାକୁମାରୀକୁ ଦ୍ଵିତୀୟ ବିବାହ କରିବା, ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅନୀତି ନାଁ ନୂତନ ଦିଗ୍‌ବର୍ତ୍ତନ ତାହା ଦୁଃଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ବହୁ ସମୟରେ ବଡ଼ବଡ଼ ଲୋକଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ଦୋଷତ୍ରୁଟିକୁ ଦେଖି ପଛ ଗୋଡ଼ାଣିଆ ମାନେ ସିଧାସଳଖ ଅନୀତି କରନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ ବାଡ଼ିବତା ଦେଇ ହୁଏନାହିଁ । ଫଳରେ ନୀତି ସ୍ଵାନରେ ଅନୀତି ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବିମାନରେ ସହଯାତ୍ରିଣୀଙ୍କ ଉପରେ ପରିଶ୍ରା କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି ପଛାଇ ନାହିଁ । ମହିଳା କୁଣ୍ଡିବତ୍‌ମାନଙ୍କୁ କୋର୍ଟମାନେ ଯୌନ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ଦେଉଛନ୍ତି ।

ସମାଜ ଗୋଟିଏ ରେଖା ଟାଣେ । ଏହାକୁ ତେଲିଲେ ଅନୀତି, ରେଖା ପଛରେ ରହିଲେ ନୀତି । ‘ଅମାବାସ୍ୟାର ଚନ୍ଦ୍ର’ ଉପନ୍ୟାସରେ ବାରିଷ୍ଟର ଗୋବିନ୍ଦ ଦାସ ଲେଖିଛନ୍ତି- ଅଜ୍ଞର ଖାଅ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସକ୍ଷେ ହଟିକର, କିନ୍ତୁ ଅଜ୍ଞର ରସକୁ ବିଶକରି ଗିଲାସ ଭିତରେ ପିଅ, ତୁମେ ହେବ ମଦ୍ୟକ । (କ୍ରମଶଃ)

♥ ଶ୍ରୀ ନିବାସ, ଶ୍ରୀକଣ୍ଠପୁର, ବାଲେଶ୍ଵର
 ମୋ: ୯୭୭୮୫୪୩୮୯୭

ଆମ ସମୟର କବିତା.....

|| କ୍ଷରରୁ ଅକ୍ଷର ||
ନକୁଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

କ'ଣ ଜଳାଇବ
 ଚିତା ନା' ଦୀପ, କୁଟ କୁଞ୍ଜକ
 ସାଂଧ୍ୟ ପବନ ତିଆରି କରିଛି ଆରତୀ
 ବାହୁଛି ଶଂଖ, ସ୍ଵଳିଳା ଦାସ !

ସନ୍ୟାସ ଓ ସମର୍ପଣ
 ଏକ ପ୍ରକାର ଶବ୍ଦ ବସାଣ
 ମୂଳ ସ୍ରୋତ ଭାବେଟିଏ ଜନ୍ମିଛି
 ବଂଶାଟିଏ ବାହୁଛି

ତୁମେ ଫୁଲୁଚ ବଂଶୀ
 ସବୁ ଛିଡ଼କୁ ଚିପି ଧରିଛି ଆଂଗୁଡ଼ି
 ପ୍ରଣୟ ରାଗିଣୀ ବାଳିକ କେମିତି
 ସ୍ଵର ବାହାରିବ ? କାଳ କଂଠ ତାଳିବ ?

ମୁଁ ଏଇଠି ଅଛି
 ଧର୍ମଠୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ଯାଇଛି
 ମୋକ୍ଷ ଧାରଣା ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଧାରଣା
 ମୋ ଭିତରେ ପ୍ରସାଦପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛି !

ପ୍ରସାଦ ? ଯାହା ନୁହେଁ ‘ହଁ’ କିବା ‘ନା’
 ଜୀବନର ମାମାଂସା
 ଅଦେଖା ସହିତ ମୋର ହୋଇଗଲା ଦେଖା
 ଅକ୍ଷର ସକା ଅଲେଖା

କ୍ଷରକୁ ଲେଖୁ ଲେଖୁ
 ଏବେ ମୁଁ ଲେଖୁଦେଲି ଅକ୍ଷର
 ଶବ୍ଦକୁ ଲେଖୁଲେଖୁ ହୋଇଗଲା ନିଃଶବ୍ଦ
 ତୁମି ନାମନ !

♥ ଶବ୍ଦଘର, ଗୋଡ଼ିସାହି
 କଟକ-୭୫୪୦୦୭
 ମୋ: ୯୪୩୭୭୪୦୨୭୪

|| ମୁଷ୍ଟ ||
ଅକ୍ଷୟ ପାତ୍ର

ମୁଷ୍ଟ ପାଇଁ ଶିରୀୟା ଲୋଡ଼ାପଡ଼େ
 ନା ଶିରୀୟା ପାଇଁ ମୁଷ୍ଟ ?
 ଶିରୀୟା କଣ କେବେ
 ମୁଷ୍ଟର ପରିଚୟ ସାଜିପାରେ ?

ନା ମୁଷ୍ଟ ଶିରୀୟା ବିନା
 ତା' ଟେକ କେବେ ହରେଇପାରେ ?
 ତେବେ ମୁଷ୍ଟ ମାପର ଶିରୀୟା ପାଇଁ
 ଶିରୀୟା ମାପର ମୁଷ୍ଟ ଗଳ୍ପରେଇବା ପାଇଁ
 ଏତେ ଫିକର ଚାଲେ କାହିଁକି ?

ଶିରୀୟା ମୁଷ୍ଟ ପାଇଁ ଏକ ସୁଦୃଶ୍ୟ ବୋଧେ,
 ଶିରୀୟା ବେକହୀନ ମୁଷ୍ଟର ଏକ
 ସହଜ ଲଭ୍ୟ ପ୍ରାରୁଦ୍ୟ,
 ଶିରୀୟା ଏକ ଲୋକାଚାର
 ଅହଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଏକ ସୁଲଭ ଗାମ୍ଭୀର୍ଯ୍ୟ !
 ଆହା !
 ମୁଷ୍ଟ ଯେ ବିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ବେତନର
 ଅମାପ ଦୃଶ୍ୟାତ-
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଅତିମାନସ,
 ମୁଷ୍ଟ ଯେ ନିତ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ-
 ଯା' ନିକଟେ ଅର୍ଥହୀନ
 ଅତୀତ- ଭବିଷ୍ୟ,
 ମୁଷ୍ଟ ଯେ
 ଅମାପ, ଅଶେଷ ସମାବନାର
 ଅନିନ୍ଦ୍ୟ ଆକାଶ-
 ଯା'କୁ ଶିରୀୟା ଭିଡ଼ି
 କେବେବି ବନେଇ ହୁଏନା
 ଏକ ନାରୀର ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ।

♥ ହିରୋଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
 ଖକୁରିଆବଳ, ଡେକାନାଳ-୨୦
 ମୋ: ୮୮୯୫୮୮୪୯୬୦

|| ସତରେ କ'ଣ ସେଦିନ ଆସିବ ||
କ୍ଷମାନିଧି ଭୋଇ

ସତରେ କ'ଣ ସେଦିନ ଆସିବ !
 ଯେଉଁଦିନ ଏ ସଂସାରଟା
 ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵର୍ଗ ସମ ଅନୁଭୂତ ହେଉଥିବ ।

ପାପତାପ ଯଜ୍ଞା କୁଳମ୍ଭରେ ନୁହେଁ
 ବରଂ ମଣିଷରୁ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଥିବ ମଣିଷ ଭିତରେ
 ଶାନ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ ସୌଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣରେ ।
 ଆଶୀର୍ବାଦ ମୁଦ୍ରାରେ ଦକ୍ଷାୟନୀ ଥିବେ ଶଶ୍ଵର
 କେବଳ ଧର୍ମପାଠଗୁଡ଼ିକରେ ନୁହେଁ
 ବରଂ ଗାଆଁଗଣା ସହର ବଜାରର ପ୍ରତିଟି ଛକରେ ।

ସକାଳର କଞ୍ଚିଳ ଖରା ପରି
 ଖୁବ୍‌ ଚିତାକର୍ଷକ ପାଳିତ ଯାଉଥିବ
 ଆତ୍ମାୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁମଧୁର ମନୋଭାବ
 ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବ
 ସ୍ଵାର୍ଥପରତାର ଅଲକ୍ଷ୍ମଣ୍ୟ ମଣିଷ ଜୀବନ ।

ସୁଆତ୍ମେ ଦେଖିବ ଲମ୍ବିଆସୁଥିବ
 ସାହାଯ୍ୟ ସହଯୋଗର ବକ୍ଷିଷ ହାତ
 ଦ୍ଵିଧା ସକଳହୀନ ନିରପେକ୍ଷ ବିଚାର
 ବର୍ଷାଭିକା ମାଟି ପରି
 ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଥିବ ପ୍ରକୃତିରାଶୀର ପ୍ରାଣ
 ଭଳିଭଳି ଶ୍ୟାମ ଉଦ୍‌ଧୃତ କରିବାକୁ ଗର୍ଭଧାରଣା ।

ଦାରିଆତେ ଶତ୍ରୁତାଶୂନ୍ୟ
 ଦୁଆ ଅହମିକା ରାଗ ଅଭିମାନ ହିଂସା କପଟତାଶୂନ୍ୟ
 ଆଉ ଅପାମ ସ୍ଵେଦ ପ୍ରେମ ଭଲପାଇବା ରେ ଭର୍ତ୍ତି
 ସଭିକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରୁଥିବ ଏଠି ଦେବାପମାନ ପୃଥିବୀ ।

ଜୀବନର କଠିନ ଗାଣିତିକ କାର୍ଯ୍ୟସବୁ
 ଲାଗୁଥିବ ସହଜ ଓ ସରଳ
 କାହିଁକି ନା, ସଭିଏଁ ଥିବେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାର
 ଏ ସମାଜର ଆବାଳବୃକ୍ଷବନିତା
 ସାଧାରଣ ଜନତାଠୁ ଏଠିକାର ସବୁ ବଡ଼ବଡ଼ିଆ ।

ତା' ହେଲେ, ସତରେ କ'ଣ ସେଦିନ ଆସିବ !
 ଯେଉଁଦିନ ମଣିଷ ଭିତରେ ମଣିଷରୁ ସଦା ରହିଥିବ
 ମୁଖରୁ ବସନ୍ତ ପରି
 ମଣିଷ ଜୀବନଟା ନୈସର୍ଗିକ ଆନନ୍ଦେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବ
 ଶଶ୍ଵର ସନ୍ତାନ ଲଭି ସର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅହମିକା ଲିପ୍ତ ଥିବ ।

ଏ ମଣିଷ ହାତେ ସନ୍ତୁହିତ ଅପାମ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସୁଖ ଆନନ୍ଦ ।

♥ ଗୋଷା ଉତ୍ତମ ଅଧିକାରୀ, ବଡ଼ଗାଁ
 ଜି : ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ (ଓଡ଼ିଶା), ପିନ୍ : ୭୭୦୦୧୬
 ମୋ : ୯୪୩୮୨୯୨୯୩୩

|| ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ - ୨ ||
ଡ. ମମତା ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ସାହୁ

ମାମାର ସୁନ୍ଦରଗଡ଼
 ସରିଯାଉଛି ଏଠି ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ
 ସମୟର ଭଗ୍ନାଂଶ,
 ମୁହାଁ ମୁହଁ ହେଉଥାଏ
 ସବୁବେଳେ ଅତିସ୍ନା ମୃତ୍ୟୁ
 ଗୋପାଳପୁର ଠାରୁ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ସହର ଯାଏ
 ଲମ୍ବିଯାଉଥିବା ସଡ଼କ ପଥରେ ।

ହେଇଚ !
 ବି'ଦିନ ତଳେ କିଛି ସ୍ଵପ୍ନର ଇଲାକା
 ଭୁଷୁଡ଼ି ଗଲା ଦଶବକିଆ ଯାନର
 ବଡ଼ ବଡ଼ ଚାନ୍ଦର ତଳେ,
 ଅତୀତକ ଦିଶାବଦ ଦାରୁଣ କାୟାକଳ୍ପତେ
 ଫିଙ୍ଗିଦେଲା ଅକ୍ଷରୀ ଗୁହାରେ ।

ମାମାର ପ୍ରିୟ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼
 ପାଳିତ ଯାଉଛି ନଷ୍ଟ ଭୂମିର ନକ୍ସା

ମୁଖାପିଛା ନ୍ୟସ୍ତ ସ୍ଵାର୍ଥର ମଣିଷ ଏଠି
 ଶୁଣି ପାରୁନି ପାଡ଼ିତ ଆପ୍ତାର
 କରୁଣ ଆର୍ତ୍ତନାଦ ।

କଲିକାକା, ବିଭୁଳ ଦାଦାଙ୍କ
 ବୋଷ କଣ ଥିଲା ?
 ଏ ପଥର ଯାତ୍ରା ହେବା କଣ
 ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟର ବିଷୟ କି ?

ମିଛ ସୌଭାଗ୍ୟର ଛଳନା
 ବିକାଶ ନାଁ ରେ ଅର୍ଥରେ ଭରୁଛି
 କାଗଜପୁଲର ଦାସୀ,
 ନିକକୁ ହଜେଇ
 ଜହୁ ତାରା ତୋଳିବା
 ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ୀୟ ମଣିଷ ଜୀବନରେ
 ଏକ ସରଳ ବାହାନା ।

ସିଝି ଗଲାଣି ରକ୍ତ ମାଂସର
 କୋରଲା ଧାରା ଜୀବନ ସବୁ,
 ସ୍ଵୟଂ ଶଶ୍ଵର ବି ଏଠି ରୁଷ୍ଟ ପ୍ରାୟ

ଏ ରାସ୍ତାର ଗୋପନ ଦୃଶ୍ୟରେ ।

ସବୁନି ଏ ପଥେ ଦରଦା ମହୋତ୍ସବ
 ତଥାପି ପଞ୍ଚାଙ୍ଗଲିକି ନିଜିତ
 ଜୀବନ ଭାଗବତ,
 ଅପେକ୍ଷା କେବଳ
 ଦଶତଳିଆ ଚକ ମାନେ
 କେବେ ସୁକିବେ ଅନ୍ୟତ୍ର ପଥ ।

♥ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼

ବାଲେଶ୍ଵର, ରବିବାର, ୦୭ ମଇ ୨୦୨୩

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗୀତି(୮୮)

ଜିଅନ୍ତା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ

ଏଇ ଦୁନିଆରେ ଏତେ ସ୍ଵାର୍ଥପର କେମିତି କହିବି କୁହ, ଭଲ ପାଇବାର ବଦଳରେ ଏଠି ମିଳେ ପୋଷପୋଷ ଲୁହ ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

କଳି ମୁଁ ନଥିଲେ ତୁମ ବିରହରେ ହୋଇ ମୁଁ ନଥାନ୍ତି କବି, ଭାବରେ ନହେଲା ଅଭାବେ ଜଳାଏ ତୁମ ପ୍ରୀତି ପ୍ରତିଛବି, ଦେଇ ଗଲା ମୋତେ ତୁମର ବିରହ ବନ୍ଧୁକବାର ନୂଆ ମୋହ ।

ମୋତେ ଅହରହ ତୁମର ବିରହ ଜାଳୁଅଛି ଜାଳୁଅଛି, ତୁମର ସ୍ମୃତିରେ ସହରେ ମୁଁ ଆଜି ଜିଅନ୍ତା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ, ମିଳନ ଯେଉଁଠି ବିରହରେ ଲେଖା ବିହେବରେ ଭରା କୋହ ।

୩୩, ଗଡ଼ ମହାବୀର ବିହାର, ଗ୍ୟାଲେରୀ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ଵର-୨ (ମୋ) ୯୮୭୯୧୪୪୯୯୧

ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ-୭

ଜୀବନମୂଳି ପାଇଁ ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ : ରାମାୟଣ, ମହାଭାରତ ଓ ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତ

କାଳୀପଦ ପଞ୍ଚା

ଭାରତୀୟ ଜନଜୀବନରେ କବି-ମୂର୍ତ୍ତ୍ୟୁ ରଘୁବ୍ୟଭେଦଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟାର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥାଏ ଭାରତର ତିନି ଅମୂଲ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଆଦିକବି ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ରଚିତ ରାମାୟଣ, ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ରଚିତ ମହାଭାରତ ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତ । ମହାଭାରତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍ ଗୀତା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମ୍ପଦ ହେତୁ ତାହା ବିଶେଷ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ରଖିଥାଏ ଜନଜୀବନ ପାଇଁ । ଏକ ଶ୍ଳୋକରେ କୁହାଯାଇଛି - “ଅଷ୍ଟାଦଶ ପୁରାଣାଦ୍ୟ ବ୍ୟାସ୍ୟାସ ବଚନ ଦ୍ଵୟ” ପରୋପକାରୀୟ ପୁଣ୍ୟାୟ ପାପାୟ ପରପାତ୍ନୀୟ ।” ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାସଙ୍କ ମୁଖନିଷ୍ଠପୁତ୍ର ଏହି ବାଣୀ ସମଗ୍ର ମାନବଜାତି ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରିଥାଏ, ମାନବକର୍ତ୍ତୃତା ସୂଚକ ପାଇଁ । ପରମ ହିତସାଧନ ବା ଉପକାର ହେଲା ଭଳି କର୍ମ ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଓ ଧର୍ମ ଭାବେ ବିଦେଶିତ । ମାତ୍ର ପରମ କ୍ଷତିସାଧନ ହେଲାଭଳି ପାତ୍ଵାତ୍ମକ କର୍ମ ପାପ ପର୍ଯ୍ୟାୟର । ଏଣୁ ‘ମାନବ ସେବା, ମାଧବ ସେବା’ ଏହି ଆହ୍ଵାନ ଭାରତଭୂମିରୁ ଝଙ୍କୁତ ହୋଇଥିବାରୁ ମଣିଷ ହିଁ ମଣିଷର ହିତସାଧନ ସାଧନରେ କରିଲେ ତାହା ହୁଏ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ । ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ରଚିତ ମହାଭାରତ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ - ନୀତି ଓ ନୈତିକତାର ଶତଶତ ଲୁଚିତ ଉଦାହରଣ ସହ ଲୋକଚରିତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନା । ତନ୍ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧଭୂମିରେ ତୃତୀୟ ପାଶ୍ଵର ଅର୍ଜୁନ ଯେତେବେଳେ ନିଜର ପରିବାରବର୍ଗ, ଆତ୍ମୀୟପରିଜନ ଆଦିଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରି ରାଜ୍ୟ ହାସଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଅନୁଭବ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ଯୁଦ୍ଧ ନ କରିବାକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେତେବେଳେ ଦ୍ଵାରିକାଧୀଶ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିର କର୍ମ ଓ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ସଚେତନ କରାଇବାକୁ ଯାଇ ଅଷ୍ଟାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ଶାସ୍ତ୍ରକରେ ଯେଉଁ ଖ୍ୟାତସ୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ତାହାହିଁ ସମଗ୍ର ମନୁଷ୍ୟଜଗତ ପାଇଁ ମହାନ ଖ୍ୟାତଗ୍ରନ୍ଥ ‘ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍‌ଗୀତା’ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍‌ଗୀତାରେ ଭଗବାନଙ୍କ ମୁଖନିଷ୍ଠପୁତ୍ରାଣୀ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ମାନବଜାତି ଶ୍ରବଣ କରୁଛି ଓ ତତ୍‌ପ୍ରୟୋଗୀ ନିଜର ଖ୍ୟାତଗତକୁ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କରୁଛି । ସେହିଭଳି ଭାବେ ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମଧୁର ଲୀଳାର ପରିବେଷଣ ହୋଇଥିବାରୁ ବିଶେଷ ଭାବେ ଭକ୍ତ ଓ ଭଗବାନଙ୍କର ଯେଉଁ ଅନାଦିକ ସମ୍ପର୍କ ତାହାର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ପରିପୁଷ୍ଟ ହେତୁ ତାହା ‘ଭକ୍ତି ପ୍ରଧାନ’ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବେ ସୂଚିତ । ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଭଗବାନ କେତେ କଷ୍ଟ ସ୍ଵୀକାର କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଭକ୍ତ ନିକଟକୁ ଭଗବାନ ସମସ୍ତ ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦାକୁ ଭୁଲି ଭକ୍ତର ତାଳରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆସି, ସେହି ସମର୍ପଣର ଅନନ୍ୟ ଭକ୍ତିର ସ ବିଭିନ୍ନ ଘଟଣାକ୍ରମରେ ପରିବେଷିତ ହୋଇଛି । ଆଦିକବି ବାଲ୍ମୀକିଙ୍କ ରଚିତ ‘ରାମାୟଣ’ ଭଳି ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କର ବାଲ୍ୟକାଳକୁ ମର୍ଯ୍ୟାଦାକା ଅବଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁସବୁ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି, ତାହା ‘କର୍ମପ୍ରଧାନ’ ଗ୍ରନ୍ଥ ରୂପେ ବିଦେଶିତ ହୋଇଛି । ପିତୃଭକ୍ତି, ମାତୃଭକ୍ତି, ଭ୍ରାତୃଭକ୍ତି, ସଖା ପ୍ରତି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ, ଗୁରୁଗୁରୁଜନଙ୍କ ପ୍ରତି ଭକ୍ତିଭାବ, ସ୍ଵାଧର୍ମ, ପରିଧର୍ମ ସହ ଭକ୍ତ-ଭଗବାନର ଅଭେଦ୍ୟ ସମ୍ପର୍କର ବିକାଶଗାଥା ରାମାୟଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଜନସମାଜ ଶିଷ୍ଟ ଆଆନ୍ତି । ସେହିପରି ଭାବେ ମହାଭାରତରୁ ଶିଖିବାକୁ ମିଳେ କୃତନୀତି, ଅର୍ଥନୀତି, ଭେଦନୀତି ମଧ୍ୟରେ ନୀତି ଓ ଅନୀତିର ବିଚାରବିମର୍ଶରେ ଥିବା ସତ୍ୟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା । ରାମାୟଣରେ କୃଷ୍ଣ ସଖା ସୁଦାମା, ଯେ କି ବାଲ୍ୟବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କପାଇଁ ଯେଉଁ ଅପୂର୍ବ ଲୀଳା ରଚିଲେ ତଥା ସଖାଙ୍କ ହାତରୁ ତଣ୍ଡୁଳକୁ ମହାନନ୍ଦରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଯେଉଁ ଅଲୌକିକ ଲୀଳାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ ତାହା ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଧରି ମାନବଜାତିକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଆସୁଛି । ବନ୍ଧନ ହିଁ ଜୀବନ । ସେହି ଅପୂର୍ବ ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ି ଥାନ୍ତି ସଭିଏଁ । ବନ୍ଧନରେ ଯଦିଓ କେବେ ଯତ୍ନ ଥାଏ, ଲୁହରେ ବନ୍ଧା ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ତାହା ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ଵାସ ଓ ସମର୍ପଣରେ ସଦା ମଜବୁତ ହେଇଥାଏ । ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ହିଁ ପରିବାର ଓ ଜଗତ ତିଷ୍ଠି ଆସିଥାଏ । ପାରିବାରିକ, ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ବନ୍ଧନ ଭିତରେ ମାନବ ସହାୟତା କରିଆସୁଛି ସବୁ କାଳରେ । ଏହି ବନ୍ଧନ ରୂପା ମହାମନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା ଆମେ ତିନି ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭିତରୁ ପାଇଥାଉ । ସବୁ ବନ୍ଧନର ଉତ୍ତ୍ରେରେ ଆତ୍ମାଗାମି ବାଣି ହେବାକୁ ଚାହେଁ ପରମାତ୍ମା ସହିତ । ଯେଉଁଥିରେ ମୁକ୍ତିର ଦ୍ଵାର ନିହିତ ଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କରାଯାଏ । ସେହି ବନ୍ଧନ ବ୍ୟକ୍ତି ଭିତରେ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହେବାର ମାର୍ଗ । ଯାହା ସତ୍‌କର୍ମ, ସତ୍‌ଚିନ୍ତନ, ସତ୍‌ପ୍ରତିଭାସର ଭିତରେ ନିହିତ ବୋଲି ଉପରୋକ୍ତ ତିନି ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରୁ ଆମେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥାଉ । ଏହି ତିନି ଗ୍ରନ୍ଥ ଆମକୁ ସଦା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ ବିବେକାନୁମୋଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ । କାରଣ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟା, ଦୁର୍ଘ୍ଟି ଓ ଖ୍ୟାନର ସଠିକ୍ ପରିଚ୍ଛେଦନ କରିବାରେ ବିବେକ ହିଁ କାଗ୍ରତପ୍ରହରୀ ସଦୃଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଓଡ଼ିଆଜାତିର ପ୍ରଣାମ୍ୟ କବି ଭୀମଭୋଇଙ୍କ ଭାଷାରେ -

“ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଆରତ ଦୁଃଖ ଅପ୍ରମିତ, ଦେଖୁ ଦେଖୁ କେବା ସବୁ ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ନଗେ ପଡ଼ିଥାଉ, କଗତ ଉଦ୍ଧାର ହେଉ ।” ଏହି କାଳକ୍ରମୀ ପଦ୍ଧତି ଯାହା ଭାରତର ମହାନ ଗ୍ରନ୍ଥପ୍ରୟୋଗ ସାରବତ୍ସାଳୁ ଧରି ରଖିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଛି । ତାହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏବଂ ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଫଳନ କରାଇପାରିଲେ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵଭାର ମୁକ୍ତିର ପଥ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହୋଇପାରେ । ‘କର୍ମପ୍ରଧାନ’ ରାମାୟଣ, ‘ଖ୍ୟାନପ୍ରଧାନ’ ମହାଭାରତ ଓ ‘ଶ୍ରୀମଦଭଗବତ୍‌ ଗୀତା ଏବଂ ‘ଭକ୍ତିପ୍ରଧାନ’ ଶ୍ରୀମଦଭାଗବତ ଭିତରେ ମଣିଷର ଆଗମନ ଓ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନର ଅସଲ ରହସ୍ୟକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ କୁହାଯାଇଛି । ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ସେତୁତ୍ରିକ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ତତ୍‌ପ୍ରୟୋଗ ନିଜର ବିବେକାନୁମୋଦିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରତିଫଳନ କରିଥାରେ ନିଜକୁ ଶୁଣିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ ସମ୍ଭାବ ଭାବେ ପରିଗଣିତ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ତା’ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । କାଳର ଅଳାପ, ଏଇ ଅଛି ଏଇ ନାହିଁ । ଯିବା ଓ ଆସିବା ସବୁ ଆକସ୍ମିକ । ଆମେ ଲୀଳାକ୍ରମରେ କେତେବାର ଧରାପୁଷ୍ପକୁ କେଉଁ ରୂପରେ ଆପୁଷ୍ପ ପୁଣି ଫେରୁଛେ, ସେହି ରହସ୍ୟର ପ୍ରମାଣ ମାନବଜାତି ପଛେ ଖାତ କେବେ ସମସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ ବା ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏଣୁ, ଏହି କବୁ ହିଁ ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମକୁ ବିବେକ ଭଳି ସତ୍‌କର୍ମପ୍ରହରୀର ତାଳରେ ନିଜର ଖ୍ୟାନକଗତକୁ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କରି ସତ୍‌କର୍ମାନୁସାରେ ଶୁଣିବାର ସହ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ି ପାରିଲେ ହୁଏତ ଜୀବାତ୍ମାର ମୁକ୍ତିର ପଥ ଆଲୋକିତ ହୋଇପାରେ ।

ସୁନାଭୂତ, ବି.କଟିସାହି, ସିଂଲ, ବାଲିଆପାଳ, ବାଲେଶ୍ଵର-୭୫୬୦୨୩ (ବୋ) : ୯୪୩୭୦୮୯୨୪୧

ଢେଙ୍କାଣ

ବାହାଘର ଦିନର କଥା ମନେ ପକେଇ ଖୁସି ହେଉଥିଲେ ଅର୍ଜିତା ଓ ଅନୁପମ । କେଡ଼େ ଧୂମଧାମରେ ସତରେ ବାହାଘର ହୋଇଥିଲା । ବାପଘରେ କେତେ ଅଲିଅଳି ହୋଇ ବଢ଼ିଥିଲେ ଅର୍ଜିତା । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସେଇ ଗୋଟିଏ ଚିନ୍ତା ଯେ ଶାଶୁଘରେ କେମିତି ଚଳିବ ? ଅଜଣା ଅବିଦ୍ୟା ପୁରୁଷ ସହ କେମିତି ଠିକ ଠିକରେ ସେ ରହିବ ? ଘର ସଂସାର କରିବ । ପିଲା ଦୁଇଜଣ ଅଗଣାରେ ଖେଳୁଥିଲେ । ଦୁଇପୁଅ, ଦୁଇଜଣ ବଡ଼ ଦୁଷ୍ଟ । ସବୁଦିନ କିଛିନା କିଛି ଦୋଷ ଚୁଟି କରିଥାନ୍ତି । ଘରେ ଯାହା ଦେଖୁଥିଲେ ତାକୁ ଫିଙ୍ଗାଫିଙ୍ଗି କରିଦେ । ସବୁଦିନ ବି ଭାଇ କିଛି ନା କିଛି ଭାଙ୍ଗୁଥିଲେ ।

ତେବେ ତାଙ୍କର ଦୋଷକୁ କେହି ଧରନ୍ତି ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଦୋଷ କରିବେ ନାହିଁ ତ କିଏ କରିବ ? ତାଙ୍କ ଦୋଷ, ଦୋଷ ନୁହେଁ । ଯାହା କରିବେ ତାକୁ କ୍ଷମା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବଡ଼ ପୁଅ ଭୁବୁ ଓ ସାନପୁଅ କୁନୁ ଯିଏ ଯାହାକୁ ବଳି । ସ୍କୁଲରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୋଷ କରନ୍ତି, ଘରକୁ ଅଭିଯୋଗ ଆସେ । ଅନୁପମ ଓ ଅର୍ଜିତା ସ୍କୁଲ ଯାଆନ୍ତି, ଭାଙ୍ଗିଥିବା ଜିନିଷପାଇଁ ଅର୍ଥ ଦଣ୍ଡ ଦିଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କ ସହ ଗଣଗୋଳ ଅତି ସାଧାରଣ କଥା । ସେଥିପାଇଁ ସ୍କୁଲରେ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପାଆନ୍ତି । ଘରେ ଆସି ବାପା ମାଆକୁ କହନ୍ତି ସ୍କୁଲ ଭଲ ନୁହେଁ, ଦିବି ଓ ସାନ୍ତାମନେ ଭଲ ନୁହେଁ ।

ସ୍କୁଲ ବଦଳ ହୁଏ ତେବେ ସବୁଠି ସେହି ଗୋଟିଏ ଦୋଷ । ଅର୍ଜିତା ଓ ଅନୁପମ କଣ ଅବା କରିବେ ? ପିଲା ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ କଥା ଶୁଣନ୍ତି, ନିନ୍ଦା ଅପମାନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ମିଳେ ତେବେ ସେମାନେ ରାଗନ୍ତି ନାହିଁ, ଭୁବୁ ଓ କୁନୁକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ସେମାନେ ବୁଝନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେ ବୁଝିବା ମାତ୍ର କିଛି କ୍ଷଣ । ତାପରେ ପୁଣି ସେହି ଗୋଟିଏ କଥା । ସେହି ଦୋଷ ।

ପିଲାଙ୍କ ଦୋଷ କଥା ଭାବୁ ଭାବୁ ଚିତ୍କିଏ ହସିଲେ ଅର୍ଜିତା । ତାଙ୍କର ଏହି ହସ ଦେଖୁ ଅନୁପମ ପଚାରିଲେ ‘କଣ ପାଇଁ ଏ ସୁନ୍ଦରିଆ ହସ ଯେ ? କେଉଁ ଦୋଷର ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁ କରୁ ଏମିତି ପ୍ରସନ୍ନତା ?’

ନାହିଁ ଯେ, ମୁଁ ଚିତ୍କିଏ ଆମର ଅତୀତକୁ ଫେରିଯାଇଥିଲି । ଆମର ସେହି ବିବାହ ବେଳର କଥା । ମୁଁ ଯେ ଅନେକ ଦୋଷ କରେ ସେଥିପାଇଁ ମୋର ବାପା, ମାଆ, କେଜେ କେଜେମା ଆଦି ବହୁତ ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲେ । ତୁମଠୁ କେଉଁ ଶାସ୍ତ୍ରର ବିଧି ଅନୁସାରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଗ୍ନି ଦେବତାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷୀରଖି ମୋର ଦଣ୍ଡ ଦୋଷ କ୍ଷମା କରିବାର ବଚନ ତୁମଠୁ ନେଲେ । ତୁମର ସେ କଥା ମନେ ଅଛି ? ପଚାରିଲେ ଅର୍ଜିତା ।

କେବେ ମନେ ରଖୁନାହିଁ । କାରଣ ମନେ ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମୁଁ କେବେ ଅନୁଭବ କରିନାହିଁ । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ମୋର ନିଜପାଇଁ । କାରଣ ମୁଁ ନିଜେ ଶହେ ଦୋଷ କରୁଥିଲି ତେଣୁ ତୁମର ଦଣ୍ଡ ଦୋଷ ତା’ ତୁଳନାରେ ସାମାନ୍ୟ ଜଣାଯାଉଥିଲା । ମୋର ସବୁ ଦୋଷକୁ ତୁମେ ଘଷ ଘୋଡ଼େଇ ରଖୁଥିଲ ଓ ମୋତେ ଅବାଚରୁ ବାଚକୁ ଆଣିଥିଲ । କହିଲେ ଅନୁପମ ।

ଛାଡ଼ ସେ ସବୁ କଥା । ବାପା, ମାଆ,

ସାମା ଆଦି ହେଲେ ଦେବା ଦେବତାଙ୍କ ଭଳି । ତାଙ୍କ ଦୋଷ ଏ ପିଲାଙ୍କ ଦୋଷ ଭଳି ଧରିବା ଠିକ ନୁହେଁ । ଆମେ ବାପା ମାଆ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ହେଲେ ନିଶ୍ଚୟ ଆମର ଭୁଲ ହେବ । ଆମର ସ୍ଵରଣ ଶକ୍ତି ଦୁର୍ବଳ ହେବ । ଦେହରେ ବଳ କମିବ । ହାତରୁ ଜିନିଷ ଖସି ଭାଙ୍ଗିବ । ଏଣେ ତେଣେ ଅପରିଷ୍କାର ହେବ-ତେବେ ସେ ଭୁଲକୁ ଦୋଷ ବୋଲି ଧରିବା କଥା ନୁହେଁ । ଯେମିତି ପିଲାମାନେ କେତେ କେତେ ଦୋଷ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପା ମାଆ ସେ ସବୁ ନ ଧରି ସେମାନଙ୍କର ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି, ଭଲ

ପାଆନ୍ତି । ମୁଁ ତ ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲି - ଅବଶ୍ୟ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାମୀ ସା ପରସ୍ପରକୁ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲପାଇବା ଦରକାର । କହିଲେ ଅର୍ଜିତା । ହୃଦୟର ଅନୁତାପକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ ଅନୁପମ- ମୁଁ ଥିଲି ଏ ଗାଁର ବାରକୁଳା ଭକ୍ତ ଶଷ୍ଠ । ରାତିଦିନ ରୁଲୁଥିଲି- ଏ ବାଡ଼ ସେ ବାଡ଼ ଭାଙ୍ଗୁଥିଲି- ଏ ଗଳି ସେ ଗଳିରେ ଡିଆଁ ମାଉଥିଲି । ଯେତେ ଦୁଃ ପ୍ରକୃତିର ଯୁବକଙ୍କର ମୁଁ ସାଥୁ ଥିଲି । ମଦ, କୁଆ, ଭାଙ୍ଗ ସବୁର ମୁଁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲି । ମୋର ବାପା ମାଆ ଓ ପରିବାର ଲୋକ ମୋ ଉପରୁ ସବୁ ଆଶା ଭରସା ତୁଟେଇ ସାରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋର ସବୁ ଖରାପ ଗୁଣ ଲୁଚେଇ ତୁମ ସହ ମୋର ବିବାହ କରିଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ରାତିରେ ହିଁ ମୁଁ ଚାଲିଏ ପିଇ ଦେଉଥିଲି ମୋ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ । ତୁମ୍ଭରେ ବାନ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଦେଲି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେ ସବୁ ଦେଖୁ ମୋତେ କିଛି କହିଲ ନାହିଁ, ବାନ୍ତି ସଫା କଲ, ମୋର ସେବା କଲ । ଘରେ କେହି କିଛି ଏ ବିଷୟରେ କାଣିଲେ ନାହିଁ । ଏମିତି ମୋର ଶହେ ଦୋଷ ସହି ତୁମେ ମୋତେ ବଦଳେଇ ଦେଲ ଅର୍ଜିତା ।

ଏ ତ ଥିଲା ଚାଲିଶ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ସେଦିନ ଦୋଷପାଇଁ କାହାକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି କୋଣସି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ହୋଇ ନ ପାଆନ୍ତି । ମୁଁ ତ ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଉଥିଲି - ଅବଶ୍ୟ ସଂସାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵାମୀ ସା ପରସ୍ପରକୁ ଜୀବନର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲପାଇବା ଦରକାର । କହିଲେ ଅର୍ଜିତା । ହୃଦୟର ଅନୁତାପକୁ ପରିପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇ କହିଲେ ଅନୁପମ- ମୁଁ ଥିଲି ଏ ଗାଁର ବାରକୁଳା ଭକ୍ତ ଶଷ୍ଠ । ରାତିଦିନ ରୁଲୁଥିଲି- ଏ ବାଡ଼ ସେ ବାଡ଼ ଭାଙ୍ଗୁଥିଲି- ଏ ଗଳି ସେ ଗଳିରେ ଡିଆଁ ମାଉଥିଲି । ଯେତେ ଦୁଃ ପ୍ରକୃତିର ଯୁବକଙ୍କର ମୁଁ ସାଥୁ ଥିଲି । ମଦ, କୁଆ, ଭାଙ୍ଗ ସବୁର ମୁଁ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଯାଉଥିଲି । ମୋର ବାପା ମାଆ ଓ ପରିବାର ଲୋକ ମୋ ଉପରୁ ସବୁ ଆଶା ଭରସା ତୁଟେଇ ସାରିଥିଲେ । ସେମାନେ ମୋର ସବୁ ଖରାପ ଗୁଣ ଲୁଚେଇ ତୁମ ସହ ମୋର ବିବାହ କରିଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ରାତିରେ ହିଁ ମୁଁ ଚାଲିଏ ପିଇ ଦେଉଥିଲି ମୋ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ । ତୁମ୍ଭରେ ବାନ୍ତି ମଧ୍ୟ କରିଦେଲି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସେ ସବୁ ଦେଖୁ ମୋତେ କିଛି କହିଲ ନାହିଁ, ବାନ୍ତି ସଫା କଲ, ମୋର ସେବା କଲ । ଘରେ କେହି କିଛି ଏ ବିଷୟରେ କାଣିଲେ ନାହିଁ । ଏମିତି ମୋର ଶହେ ଦୋଷ ସହି ତୁମେ ମୋତେ ବଦଳେଇ ଦେଲ ଅର୍ଜିତା ।

ଏ ତ ଥିଲା ଚାଲିଶ ପଚାଶ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । ସେଦିନ ଦୋଷପାଇଁ କାହାକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି କୋଣସି ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ହୋଇ ନ

କାଳିକିଙ୍କର

ଥିଲା । ସେଦିନର ଭାବୁ ଓ କୁନୁ ବଡ଼ ହୋଇ ଘର ସଂସାର କରିଛନ୍ତି । ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସ୍ଵାଙ୍କର ସମାନ ଅଭିଯୋଗ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀ ଶାଶୁ ଶଶୁରଙ୍କପାଇଁ । ସିଧା ସିଧା ଦୋଷ ଉପରେ ଦୋଷ ଲଦି ଚାଲିଛନ୍ତି ଭାବୁ ଓ କୁନୁଙ୍କର ସା ଦୁଇଜଣ ।

“ଆଜି ଗୋଟିଏ ଫରସଲା ଦରକାର । ଏତେ ଦୋଷ ଆମେ ସହି ପାରିବୁନି । ବିଛଣା ଓ ଯେଣେ ତେଣେ ଅପରିଷ୍କାର କରିବ ଆଉ ଆମେ କେତେ ସଫା କରିବୁ ? ଜଣକୁ ଭାତ ଖାଇଲେ ଯାଉନି ତ ଜଣକୁ ରୁଟି ଖାଇଲେ ଯାଉନି । ରୋକରୋକ ସେମାନଙ୍କପାଇଁ ଅଲଗା ପଥା ପାଣି କିଏ ତିଆରି କରିବ ଯେ ? ଘରେ କଣ ଆଉ କିଛି କାମ ନାହିଁ ।”

ସାନ ବୋହୂ କହିଲେ ‘ଜଣେ ରାତିସାରା

ସମ୍ପର୍କର କାଗଜ କଳ୍ପମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଖଲ କଲେ । କଳ୍ପମାନେ କାଗଜ ସବୁ ଯାତକଲେ ଓ ତାପରେ ନିଜର ରାୟ ଶୁଣାଇଦେ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଦୁଇ ବୋହୂ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଦୋଷ କରିଥିବା ଶାଶୁ ଶଶୁରଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରାୟର ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଏ ବୁଢ଼ାବୁଢ଼ୀଙ୍କୁ ଆଉ ରଖିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ରୋକଠୋକ ଶୁଣାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ଏତେ ଦୋଷ ସହିପାରିବେ ନାହିଁ ବରଂ ଘରଛାଡ଼ି ବାପଘରକୁ ଚାଲିଯିବେ ବୋଲି ଧମକ ମଧ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ।

ରାୟ ଦୁଇ ବୋହୂଙ୍କର ସପକ୍ଷରେ ଘୋଷଣାକଲେ କିରଣ ଓ ଶସିତା । କହିଲେ, ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀ ଓ ଅଭିଯୋଗ ଶୁଣିଲା ପରେ ଆମେ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଂଚିଲୁ ଯେ

ସମସ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ସତ୍ୟ ଓ ଅନୁପମ ମହାନ୍ତି ଓରଫ ବୃକ୍ଷ ଓ ଅର୍ଜିତା ମହାନ୍ତି ଓରଫ ବୃକ୍ଷା ଦୋଷ କରିଛନ୍ତି ।

ତେବେ ସମସ୍ତ କାଗଜାତ ତଦାରଖ କଲାପରେ କଣପଡ଼ିଲା ଏ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କି ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କର ନୁହେଁ । ବୃକ୍ଷ ଓ ବୃକ୍ଷା ତାଙ୍କର ଏ ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କି ସେ ତାଙ୍କର ନାତି ଓ ନାତୁଣି କିରଣ ମହାନ୍ତି ଓ ଶସିତା ମହାନ୍ତିଙ୍କ ନାଁରେ କରି ସାରିଛନ୍ତି ।

ଦୁଇ ବୋହୂ ପ୍ରଥମେ ତରି ଯାଉଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଯେଉଁ ଘରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେ ଘରର ମାଲିକ ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀମାନେ ନୁହଁନ୍ତି ବା ଯେଉଁ ସମ୍ପର୍କି ସେମାନେ ଉପଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ନୁହେଁ !

ତେବେ ଏବେ ଚିତ୍କିଏ ସେମାନେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଯାହାହେଉ ବୁଢ଼ା ବୁଢ଼ୀ ମରିବା ଆଗରୁ ଆମ ପୁଅଝିଅଙ୍କ ନାଁରେ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯା’ ହଜ ଆଉ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ ।

କିରଣ ଓ ଶସିତା କହିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଏ ସମ୍ପର୍କି ଆମ ନାଁରେ ଆମ ଜେଜେବାପା ଓ ଜେଜେମା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷ ମୁକ୍ତ କଲୁ । ତେବେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କିରେ ରହି ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କି ଉପଭୋଗ କରି ତାଙ୍କର ଦୁଇ ବୋହୂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିବାରୁ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଏ ଘର ଛାଡ଼ି ତାଙ୍କମାନଙ୍କ ବାପ ଘରକୁ ଯିବାର ଆଦେଶ ଦେଉଛୁ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଏ ଘରେ ରହିପାରିବେ ।

ନାତି କିରଣ ଓ ନାତୁଣୀ ଶସିତାଙ୍କ ନ୍ୟାୟରେ ଦୋଷମୁକ୍ତ ହେବାର ଶୁଣି ଅର୍ଜିତା ଓ ଅନୁପମଙ୍କ ଆଖିରୁ ଲୁହ ଝରି ଆସିଲା ।

ନାତି କିରଣ ଓ ନାତୁଣୀ ଶସିତା ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କ ଆଖିର ଲୁହ ଯୋଉଥିଲା ବେଳେ ବୃକ୍ଷ ଅନୁପମ ନାତୁଣୀ ଶସିତା ଓ ବୃକ୍ଷା ଅର୍ଜିତା ନାତି କିରଣର କୋଳରେ ମୁଣ୍ଡଗୁଞ୍ଜି ଶୋଇପଡ଼ିଲେ ଶାନ୍ତିର ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସତ୍ୟ ବେଳ ।

♥♥♥ ସୌଭାଗିନୀ ନିବାସ, ରତିଲୋ, ରେଷ୍ଟ, ପୁରୀ-୭୫୨୧୧୪, ମୋ-୮୨୪୯୨୧୭୦୬୭

ଛୋଟ ଗପ ବନ୍ଦ ଦରଜା ଶ୍ରୀନିବାସ ସେଠା

ଭିତରେ ମୁଁ । ଦରଜା ଭିତର ପଠୁ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଛି । ବାହାରକୁ କିଛି ଶବ୍ଦ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଭିତର ପଠୁ । ମୁଁ ବନ୍ଦ ଦରଜା ଭିତରେ କ’ଣ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନେଉଛି, ସେତକ ମୁଁ ଜାଣିନାହିଁ ।

ସା ଆସି କବୀଟ ବାତେଇଲା । ତା ଆଘାତ ଶବ୍ଦଟି ତୁମ୍ଭ ଦୁମ୍ଭ, ରାଗିଗଲେ ତା ପାଦ ଚାଲିଲେ ତୁମ୍ଭ ଦୁମ୍ଭ ଶବ୍ଦ ପରି । ତା ଭଙ୍ଗାରେ କହିଗଲା, ‘କାହିଁକି ପିଲାଙ୍କ ଭଲିଆ ହେଉଛି ? ଦେଖି ନାଟକ ଭଲ ନୁହେଁ । ନିଜ ଜୀବନ ନେଇ ନିଜେ ଯଦି ଚାଲିଯାଏ, ଦୁଇ ତିନି ଦିନ କଷ୍ଟ ହେବ । ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଧିରେଧିରେ ଭୁଲିଯିବେ ।’ ମୁଁ ଜାଣେ, ସେ ଠିକ୍ କହୁଛି । ସେ ଏତକ କହି ଫେରିଗଲା । ତା ମନର ଦୃଢ଼ତା ତେତାଇ ସେ ଚାଲିଗଲା । ପୁଣି ବନ୍ଦ ଦରଜା ପାଖରେ କିଛି ସମସ୍ତ ନିରବ । ପୁଅ ବଡ଼, ସେ ଆସିଲା । କବୀଟରେ କୋର କୋରରେ ବାତେଇଲା । ସେ ‘ବାପା, ବାପା’ ଡାକୁଥିଲା । ସେ ଡାକୁଥିଲା କମ୍, କବୀଟରେ ଆଘାତ କରୁଥିଲା ଦେଖି । ମୁଁ ତା ହାତକୁ ଚିହ୍ନ, ଛୋଟବେଳେ ତା ପାପୁଲିକୁ ମୋ ମୁଠାରେ ଧରି ଭିଡ଼ି ଭିତରେ

ସେ ଜାଣି ନଥିଲା, କବୀଟ ଯଦି ବା ଭାଙ୍ଗିଯାଏ, ମୋ ଭିତରର ଆହୁରି ମଜବୁତ କବୀଟ କ’ଣ ଭାଙ୍ଗି ପାରିବ ଏଭଳି ଲାତେ ? ସେ ଫେରିଗଲା । ମୋ ସା ଡାକି ଫେରିଯାଇଥିଲା । ଏବେ ସବୁ ନିରବ । ବାହାରେ ଏବେ ଖୁବ୍ ଶୁନ୍ ଶାନ୍ । ମୋ ମଥା ଉପରେ ଫେନ୍ ଝୁଲୁଥିଲା । ମୋ ଝରକା ପାଖରୁ ପାରାମାନେ ଉଡ଼ି ଯାଉଥିଲେ । ବେଢ଼ ଉପରେ ବେଢ଼ ସିନ୍ଦୂର ଗୋଡ଼େଇ ପଡ଼ି ରହିଥିଲା ।

ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ । ତା ଆଖିରୁ ଝରି ପଡ଼ୁଥିଲା ଲୁହ ନିରବରେ । ମୁଁ ଭିଲି ଯାଇଥିଲି । ସେ ହୃଦୟର ଦରଜା ଭାଙ୍ଗି ଗରମ ପଦନରେ କଳୁଥିବା ଶୁଖୁଲା ମରୁଭୂମିରେ ଜଳପ୍ରପାତଟିଏ ସୃଷ୍ଟି କରିସାରିଥିଲା । ମୁଁ ତାକୁ ଛାଡ଼ିଲେ ଜଡ଼ାଇ ଧରି କହିଲି, ‘ମୋ ସୁନା ଝିଅଟା ପରା ! ଆଉ କାନ୍ଦନା । ଚୋତେ ଛାଡ଼ି ବାପା କୁଆଡ଼େ ଯାଇପାରେ ରେ !’ ମୁଁ ଦେଖୁଛି, ପୁଅ ଓ ସା ଛିଡ଼ା ହୋଇଛନ୍ତି । କିଛି ତ ହୋଇନାହିଁ । କବୀଟ ଖୋଲି ଗଲାଣି । ବାପାର ଛାତି ଭିତରେ ଝିଅ ମୁହିଁ ଗୁଞ୍ଜିଥିବା ମୁଖ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖୁ ସେମାନେ ତଥାପି କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ?

♥ ରେଲ୍ ମିନାର, କୋଳେସ୍ କୋର୍ଟ ରୋଡ଼, କଲିକତା - ୨୭

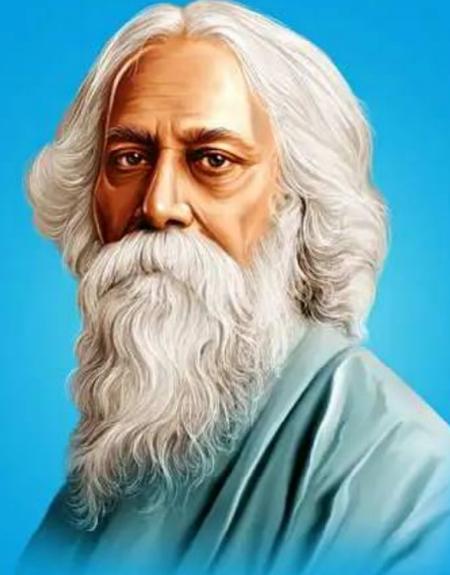
ପୁଣ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ...

'ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର'ଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ସହ ସମ୍ପର୍କ

ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ବିଶ୍ୱ କବି ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର କଳିକାଳର କୋରାସକ ଗ୍ରାମରେ ୧୮୬୧ ମସିହା ମେ ମାସ ୭ ତାରିଖରେ ଏକ ଖ୍ୟାତି ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ପିତା ମାତାଙ୍କର କବିତା ସଂଗ୍ରହ ପଢ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ମହର୍ଷୀ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ଶରାଦେବୀ । ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବିଶିଷ୍ଟ କବି ଦ୍ୱାରା ନାଥ ଠାକୁରଙ୍କର ନାତି ଥିଲେ । ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥଙ୍କର ପିତା ଥିଲେ ଜଣେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚେତନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି , ପଣ୍ଡିତ ଓ ବ୍ରହ୍ମ ସମାଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ । ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁର ଥିଲେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ ଲେଖକ, କବି, ପ୍ରାବନ୍ଧିକ, ଔପନ୍ୟାସିକ, କଳାକାର, ଚିତ୍ରକର, ଜନ ହିତୈଷୀ, ନାଟ୍ୟକାର, ଦେଶ ହିତୈଷୀ, ପଣ୍ଡିତ, ବାଗ୍ମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷ । ସେ ଥିଲେ ବହୁ ପ୍ରତିଭାର ଅଧିକାରୀ । ସେ ଭାରତର ସ୍ୱାଧିନତା ସଂଗ୍ରାହ ଲଢେଇ ପାଇଁ ଭାରତ ସପକ୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ୧୯୦୩ ମସିହା ରେ 'ଗୀତାଞ୍ଜଳୀ' କବିତା ପାଇଁ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱ କବି ପଦରେ ଭୂଷିତ କରାଇଥିଲେ । ସେ କୌଣସି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । ସେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଘରୋଇ ଟ୍ୟୁସନ କରିଆରେ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ୧୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ କବିତା ଏକ ମାଗାଜିନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପିତା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପଠାଇଥିଲେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାତ୍ର ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେଇଠି ନିଜର ପଢ଼ା କମ୍ପୂଟି ନ

କରି ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମତରେ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ ଦ୍ୱାରା ଦୁନିଆ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକା କିଛି ଜାଣି ହେବନି । ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁରଙ୍କର ମୂଣ୍ଡାଲିନୀ ଦେବୀ ରାୟ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ସହ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦୁଇ ପୁଅ ଓ ତିନି ଝିଅ । ସେ ଅନେକ ସାହିତ୍ୟ ସଂଗୃହୀତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପରିବାର ପ୍ରତି କେବେହେଲେ ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିନଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ପରିବାରକୁ ବଜାଳା ଦେଶର ଶିଳାଭଟ ସହରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରାଇ ଦେଖାଶୁଣା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଲେଖା ଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ପଣ୍ଡିତ, ଜ୍ଞାନୀ, ଗୁଣି, ସାଧାରଣ ଜନତା ଏପରିକି ସ୍ୱାଧିନତା ସଂଗ୍ରାମୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରିଥିଲା । ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ 'ଜନଗଣ ମନ ଅଧିନାୟକ' ରଚନା କରିଥିଲେ । ସେ ବଙ୍ଗଳାଦେଶ ପାଇଁ 'ଆମର ସୋନାର ବାଙ୍ଗାଲା' 'ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ରଚନା କରିଥିଲେ । ୧୯୦୧ ମସିହାରେ ସେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ସ୍କୁଲ 'ଶାନ୍ତି ନିକେତନ' ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ବୈଦିକ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚଳନ ସେ ସେଇଠି ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାହା 'ବିଶ୍ୱ ଭାରତୀ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ' ଭାବେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । ୧୯୧୫ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ କ୍ରାନ୍ତକର୍ତ୍ତା ଦ୍ୱାରା କିଙ୍ଗ୍ ହୁଡ଼ ପଦବୀରେ ଭୂଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାର ପୁରୀ ସହର ସମୁଦ୍ରକୂଳ ନିକଟସ୍ଥ ରକ୍ତ ତୀର୍ଥ ରୋଡ଼ରେ ରହିଛି ବ୍ରିଟିଶ୍ ଅମଳର 'ପାଥେର ପୁରୀ' । ସେଠାରେ ରବିନ୍ଦ୍ର ନାଥ ଠାକୁରଙ୍କର ଏକ ବଙ୍ଗଳା ତିଆରି କରାଯିବା ନିମନ୍ତେ ଏହାର ନାମ ରଖା ଯାଇଥିଲା ପାଥେର ପୁରୀ । ଏଇଠି ଏକ ପୁରାତନ ଛାତ୍ରାବାସ ରହିଛି । ଏହି ଛାତ୍ରାବାସ ସହ ରହିଛି ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥଙ୍କର ନିବିଡ଼ ସମ୍ପର୍କ । ଏଇ କୋଠା (ଛାତ୍ରାବାସ) ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁରଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ ଓ ରହଣିର ସ୍ମୃତି ବହନ କରୁଛି । ଏହାର ମୂଳସାକ୍ଷୀ ସ୍ୱରୂପ ପାଇଁ ଦେଖାଇ ମାନ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁରଙ୍କର ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି । ସେଇ କୋଠାରେ ବସି ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର 'ସାଗର କବିତା' ରଚି ଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର ହଜାର ହଜାର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆଶ୍ରୟ

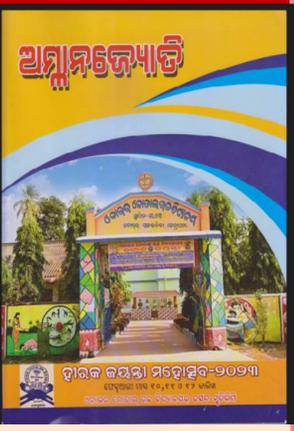
ଦେଇ ସଫଳତାର ଶୀର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚାଇ ପାରିଥିଲା ଏଇ ପାଥେର ପୁରୀ । ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ପଛପାଶ୍ୱରେ ଥିବା ସମୁଦ୍ରରେ କୁଳ କୁଳକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟାସ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ସେ ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ 'ସମୁଦ୍ର ପ୍ରତି, ସିନ୍ଧୁ ତରଙ୍ଗ, ମହାମାନବର ସାଗର ତୀର' ଆଦି ଅନେକ କବିତା ରଚନା କରିଛନ୍ତି । କୋଣାର୍କ ମନ୍ଦିରର କାରୁକାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି 'ପ୍ରତୀକ୍ଷା' କବିତା ରଚିଥିଲେ । ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ୧୯୪୧ ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସ ୭ ତାରିଖ ରେ ଇହଲୀଳା ସମ୍ବରଣ କରିଥିଲେ । ଆଜି ସେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର କୃତି ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି ।

୧୯୦୩ ମସିହାରେ 'ଗୀତାଞ୍ଜଳୀ' କବିତା ପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ରବିନ୍ଦ୍ରନାଥ ଠାକୁର ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ପାଇଥିଲେ । ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ଗାନ୍ଧୀଜୀ ତାଙ୍କୁ 'ବିଶ୍ୱ କବି' ପଦରେ ଭୂଷିତ କରାଇଥିଲେ ।

କୃତି ପାଇଁ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି । +ନବରଙ୍ଗପୁର (ମୋ) ୯୪୩୭୭୮୮୮୭

ପାଇରୁ...ପଢ଼ିରୁ...

“ଏହି ଦୁଃଖର ତାଳରେ ଅନେକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଲେଖକଙ୍କ ଅନୁଭବର ସୁବାସ ସ୍ୱିରୁଧ ପୂର୍ଣ୍ଣମାନେ ତ ସୌରଭ ରୁଣ୍ଡିଛନ୍ତି... ଅନେକ କୁନି କୁନି ପ୍ରତିଭା, ପ୍ରଭାତ ପରର କର୍ପିଳ ଅରୁଣ- ଚିରାଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିଭାମାନେ ଆଗାମୀ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ମାର୍ଗତ ପରି ଜ୍ଞାନର ଆଲୋକ ଝାରିଲାବେଳେ, ତାଙ୍କ ସ୍କୁଲ ଦିନର ଲେଖାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ... ଅତୀତ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ଶବ୍ଦ ବସାଣ ଓ ଭାବ-ବ୍ୟଞ୍ଜନାରେ ଯେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଅଛି- ତା’ ପଛର ନିରନ୍ତର ସାଧନାର ପରିଣାମକୁ ଅନୁଭବ କରି, ଦିନେ ସାହିତ୍ୟ ଆକାଶର ସମୁଦ୍ରକୁ ଦାସିମାନ/ ଦାସୀମତୀ ତାରକା ହେଉଛନ୍ତୁ... ଏପରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଆମେ ସଂପାଦନା ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସମସ୍ତେ ଆଶା କରୁଛୁ...”

ଅମ୍ଭାନୁଷ୍ଠାନର ଭୂମିକା ବିକାଶ ଯାତ୍ରାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଜୀବନରେ ବହୁବିଧ ସଂସ୍କାର ଆଣିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ସାମାଜିକ- ସାଂସ୍କୃତିକ - ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମିଲ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଧରଣର ସ୍ୱଳ୍ପ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅମୂଲ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥାଏ ବୋଲି ସେହି ଅବସରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା 'ଅମ୍ଭାନୁଷ୍ଠାନ' ରେ ସ୍କୁଲ ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ସମସ୍ତେ ତଥା ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଲେଖାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସଭାପତି, ସଂପାଦକ, ମୁଖ୍ୟ ସଂପାଦକ, ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ ସମେତ ବହୁ ପୁରାତନ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମଧ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନେଇ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମୃତିକଥାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଇଂ ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ସେନାପତି, ସମାକ୍ଷୀ : ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଫିଟସ୍

କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ଯୋ ଚଢ଼ି ଗୟେ ପୁଣ୍ୟ ବେଦୀ ପର ଲିୟେ ବିନା ଗରଦନ କା ମୋଲି, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ ଜିନକା ମହିମା କେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭୂଗୋଳ, ଖଗୋଳ କଲମ ଆଉ ଉନକା ଜୟ ବୋଲି ... - ରାଷ୍ଟ୍ରବିଶ୍ୱାସୀ ରାମଧରା ସିଂହ 'ବିନକବ'

ପେଣାଓର କାଷ୍ଠର ମହାନାୟକ ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜୀବନ ଚରିତ)

ଆସୁଥିବାର । ବାଁ ପଟୁ ମଧ୍ୟ ଦଳେ ଇଂରେଜ ସୈନିକ ସେଆଡ଼କୁ ଆସୁଥାନ୍ତି ତୁର୍କୀ ହେଡ଼କୁଟାଏବିକୁ ଯେଉଁଠି କବିତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ । ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ସୈନିକ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିବା ଦେଖି ତୁର୍କୀ ସେନାର ସିପାହୀମାନେ ତକାତକି ହୋଇ ଗୋଟେ ସ୍ଥାନରେ ଜମା ହେବାକୁ ଲାଗନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ବି ତୁର୍କୀ ଜେନେରାଲମାନେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ପାଖରେ ବସି ନିଶ୍ଚିତ ମନରେ ଖାଉଥିବା ଓ ତୁର୍କୀ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ବଜୁଥିବାର ଦେଖି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ନିଜ ଦେଲୁ ଓ ରାଜଫଲ୍ ସୁଦ୍ଧା ଖୋଲି ରଖିଦେଉଥାନ୍ତି ତେବେ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ସମୟରେ ସେମାନେ ଛାଉଣୀରେ ବସି ଆରାମରେ ଖାଉଥିବା ଭଳି । ନର୍ଦ୍ଦମାନଙ୍କ ଭଳି ଧଳା ପୋଷାକ ପରିହାରୀ ଚାରିଜଣ ସାଲୋକ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଆନ୍ତି । ଗୋଟେ କୋଣରେ ୧୧ ଜଣ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ସିପାହୀ ଏମାନଙ୍କ ଭଳି ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ବସିଥାନ୍ତି । ଗୋଟେ ପଲଟଣର ୩୦ ଜଣ ସିପାହୀ ଏଇ ତୁର୍କୀ ସେନାକ ହାତରେ ଧରା ପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୧୯ ଜଣ ହିନ୍ଦୁ ଓ ୧୧ ଜଣ ଆଧୁନିକ ମୁସଲମାନ । ହିନ୍ଦୁ ସିପାହୀଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ମାରିଦେବା ବଦଳେ ମୁସଲମାନ ସିପାହୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଅସଶ୍ୟ କବଚ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀକରି ରଖା ଯାଉଥାଏ । ସେଇ ୧୧ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ଲାଠୁ-ନାୟକ ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବି ଥାଏ । ସେ ଏଇ ତିନିଜଣଙ୍କୁ ହାତଠାରି ପାଖକୁ ଡାକେ । ତୁର୍କୀ ସିପାହୀମାନେ ଆଡ଼ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଧାଁଦଉଡ଼ କରୁଥିବାବେଳେ ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେତେଟା ନଜର ରଖି ପାରୁ ନଥିବାରୁ ଏମାନେ ଯାଇ ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ଦଳରେ ୧୪ ଜଣ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ହେଲେ କାହା ପାଖରେ କିଛି ବି ହୁଅନ୍ତା ନଥାଏ । ଏତେବେଳକୁ ତିନିପଟୁ ଇଂରେଜ ସେନା ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ଯେଉଁ ସାରିଥାଏ । ତୁର୍କୀ ସେନାସହ ଗୁଲ୍ଲି ବିନିମନ ଘଟିଲେ ଏମାନେ ବି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିପାରନ୍ତି ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରି ଯାହା ପାଇଲେ ତାହାର ଆଡ଼ୁଆଳରେ ନିଜକୁ ରଖି ଆପଣା ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହନ୍ତି ସେମାନେ । ତୁର୍କୀମାନେ ତାଙ୍କ ସାହଚରୀଆର ପ୍ରତି ବି ସେତେଟା ସତ୍ୟକ ନଥାନ୍ତି । ତାହା ବିଶ୍ୱାସକରାଣେ ଏଠି ସେଠି ପଡ଼ିଥାଏ । ତହିଁ ଭିତରୁ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ରାଜଫଲ୍ ଏଇ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀମାନେ ଉଠାଇ ନିଅନ୍ତି । ହେଲେ ନୂଆ ପ୍ରକାରର ବନ୍ଧୁକ ହୋଇଥିବାରୁ କାହାକୁ ବି ତାହା ଚଳେଇବା ଆସୁ ନଥାଏ । ଗୁଲ୍ଲାମ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ପୂର୍ବରୁ ଥରେ ସେଇଭଳି ବନ୍ଧୁକ ବ୍ୟବହାର କରିବାର ଅଭିଜ୍ଞତା ଥିବାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ସାଥୀଙ୍କୁ ସେଇ ବନ୍ଧୁକ ଚଳାଇବାର କୌଶଳ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଶିଖାଇବାକୁ ଲାଗିପଡ଼େ । ତୁର୍କୀ ଅଧିକାରୀମାନେ ଖିଆପିଆ ସାରି ଉଠିବା ବେଳକୁ ଦେଖନ୍ତି ଯେ ମୁଖ୍ୟାଳୟକୁ ତିନିପଟରୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସିପାହୀମାନେ ଘେରି ଗଲେଣି । ଘରକୁଢ଼ି ପାଣି ଆଣିବା, ଏବେ ଆଉ ମୁକାବିଲା କରିବାର ସମୟ ନାହିଁ । ସେଇଠୁ ଖସି ପଳାଇବା ହିଁ ବୁଝିମାନା ହେବ । ତେଣୁ ତାଙ୍କ କମାଣ୍ଡର ଗୋଟେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ବଜାନ୍ତି । ସୈନିକଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହା ଅଧିକାର ଥାଏ ଉଚ୍ଚିତ, ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତ ନିଜ ନିଜ ଜିନିଷ ପତ୍ର ସାଞ୍ଜିତ ସେଠାରୁ ପଳାୟନ କରିବାର । ତରତର ହୋଇ ଘୋଡ଼ାରେ ଚଢ଼ି କମାଣ୍ଡର ସେଠାରୁ ପଳାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଏଇ ହିନ୍ଦୁସ୍ତାନୀ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଗୁଲ୍ଲି ଫୁଟାଏ । ଏମାନେ କିନ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ କାହାରି ଦେହରେ ଗୁଲ୍ଲି ବାଜେନି । ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ପାଳନା ଜବାବ୍ଦରେ ଧରାଶାୟୀ ହୋଇପଡ଼େ ତୁର୍କୀ କମାଣ୍ଡର । ତା’ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ତୁର୍କୀ ସେନାର ଅଧିକାରୀ ସିପାହୀ ଆପଣା ଆପଣା ରାଜଫଲ୍ ତଳେ ପକାଇ, ଉପରକୁ ଦୂରହାତ ଚେକି ଆଡ଼ୁବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଆଡ଼ୁ ସମର୍ପଣ କରି ବିଛି ସିପାହୀ ସେଠାରୁ ଧାଇଁ ପଳାଇଯିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାରେ ଘେରି ରହିଥିବା ସେନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିହତ ହୁଅନ୍ତି । ଆଉ କେତେଜଣ ଅଧିକ ଦୂର ପ୍ରସାରିତ ହେଉଥିବା ପୂରାତନ ବନ୍ଦୀରେ ତେଇଁ, ସହର୍ଷି ପହଞ୍ଚି ଆରପାରିକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ।

ସେମିତି ଆଡ଼କିତ ନକଲେ ମାତ୍ର ୪୦ ଜଣ ସିପାହୀ ୧୮୦୦ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ହାକି ନେବା କ’ଣ ସହଜ କଥା । ଦଶମାଲକ ଖଣ୍ଡେ ଚାଲିବା ପରେ ତୁର୍କୀ ଅଧିକାର ତାଙ୍କୁ ଭାଷଣ ଶୋଷ ହେଉଥିବା କଥା ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ କହନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ତାଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେଠାରେ ଅଟକିବା ପାଇଁ ହୁକୁମ୍ ଦିଅନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ ଯୁନିୟନ କ୍ୟାମ୍ପ ଉଭୁଥିବାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଥାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଇଂରାଜୀରେ ଗୋଟେ ଚିଠି ଲେଖି ଦୁଇଜଣ ସିପାହୀଙ୍କ ହାତରେ ତାହା ସେଠିକି ପଠାନ୍ତି । ସେଠିକା ଇଂରେଜ ଅଧିକାର ଚିଠିପଢ଼ି ଗୋଟେ ଖଜର ଗାଡ଼ିରେ ପିଇବା ପାଣି ଲଦି ପଠାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସେଇ ଗାଡ଼ି ତୁର୍କୀ ଅଧିକାରକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାରୁ ବନ୍ଦୀମାନେ ପାଣି ପିଇ ଭାରି ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । ଏତିକି ବେଳକୁ ଏସ୍. ଏସ୍. ଓ. ମୋଟର ଲକ୍ଷୀ ନେଇ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ଆପଣା ପରିଚୟ ତଥା ଗୁପ୍ତ ସାଙ୍କେତିକ ଶବ୍ଦ ଦେବାରୁ ସେ ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦିଅନ୍ତି । ଏସ୍. ଏସ୍. ଓ. ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ତୁର୍କୀ ଅଧିକାରକୁ ବସେଇବା ସହ ଲଗାମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇ ଦେଖିବାକୁ ନେଇଯାଆନ୍ତି । ତୁର୍କୀ ଅଧିକାର ଭାରି ଖୁସି ଥାଆନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ବ୍ୟବହାରରେ । ତାଙ୍କୁ ଖଜର ଗାଡ଼ି ହସ୍ତାନ୍ତର କରି ସମସ୍ତ ବନ୍ଦୀଙ୍କୁ ପାଣି ପିଇବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେବାରୁ ଅଧିକାର ଅନୁଗ୍ରହୀତ ହୋଇ ନିଜ ହାତରୁ ସୁନା ଘଡ଼ିଟି କାଢ଼ି ବଦ୍ଧା ଦିଅନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ । ସେ କିନ୍ତୁ ତାହା ନେବାକୁ ମନା କରିଦିଅନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସତ୍ୟତାପଣୀଆ ବିଷୟରେ, ତୁର୍କୀ ଅଧିକାର ଗାଡ଼ିରେ ବସିକରି ଗଲାବେଳେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସହ. ଏସ୍. ଓ.ଙ୍କୁ କହନ୍ତି - “ଯଦି ମୋ ପାଖରେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଭଳି କିଛି ସତ୍ୟତା ପଦାଧିକାରୀ ଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ଆମେ ଇଂରେଜଙ୍କ ହାତରେ ଏଭଳି ଧରା ପଡ଼ି ନଥାନ୍ତୁ ।” ଏସ୍. ଏସ୍. ଓ. ଏଇ କଥା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ କହିବା ସହ ତାଙ୍କ ନାଁ ଠାଏରରେ ଲେଖି ରଖି ଉପରିସ୍ଥ ଅଧିକାରକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ । ତା’ ପରଦିନ ସକାଳୁ ସକ୍ଷ୍ୟା ଯାଏଁ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସିପାହୀଙ୍କ ଶବ୍ଦକୁ ମାଟିରେ ପୋତିବା କାମରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥିବା ସମୟେ । ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ପକେଟ ତରଖି କରି ଚଢ଼ିରେ ଥିବା ଠାଏରୀ, ଭୂମିକ ସଂଖ୍ୟା, ନାଁ ତଥା ପରସା ପତ୍ର ଅଧିକାର ପାଖ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆହୋଇଥାଏ । ଆଡ଼ରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖୋଳାହୋଇଥିବା ଗାତମାନଙ୍କରେ ହିନ୍ଦୁ, ମୁସଲମାନ, ତୁର୍କୀ, ଇଂରେଜ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଆଳ ଦେଇ ତା’ ଉପରେ ମାଟି ଘୋଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସେଦିନ ମୋଟ ୭୫ ଜଣ ଇଂରେଜ ଓ ୩୫ ଜଣ ତୁର୍କୀ ଗାତରେ ପୋତି ସମାପି ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ସହିତ ଚାନ୍ଦୀର ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ହୁଏ । ଏନା ସହର ଉପକଣ୍ଠରେ ପୁଣି ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତୁର୍କୀ ସେନା ସହିତ । ଦିନେ ରାତି ବର୍ଷାରେ ଲଢେଇ ଶେଷ ହୁଏ । ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସହର ଇଂରେଜଙ୍କ କବ୍ଜାରେ । ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନା ଦ୍ୱାରା ବାହା ସହରରେ ତଳାସୀ ଅଭିଯାନ ଚଳାଯାଏ । ଗୁଲ୍ଲି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡା, ଛୁକାଳା ଇତ୍ୟାଦି ମାରଣାସ୍ତ୍ର ଯାହା ବି ପାଇଲେ ତାକୁ ଅଧିକାର ଜମା କରିଦିଆଯାଏ । ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ସହର ତା’ର ସ୍ୱାଭାବିକ ସ୍ୱିଚ୍ଚିକୁ ଫେରେ । ଏଇ ମେସୋପୋଟାମିଆ ଦେଶ ଆଜିକାଲି ଇରାକ୍ ନାମରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏଠାରେ ଆରବ୍ମାନେ କବ୍ୟାସ କରନ୍ତି । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଏଠିକାର ତିନୋଟି ସହର ଦେଖିଥିଲେ - ବର୍ଦ୍ଧା, ବାଗ୍ଦାଦ୍ ଓ ରମାଦା । ରମାଦା ଅଧିକୃତ ହେବାପରେ ସେଠାରେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାର ଆଉ କିଛି କାମ ନଥାଏ । ପଲଟଣକୁ ଏଥର ‘ଏନା’ ସହରକୁ ଯିବା

ଆଲୋଚନା

ଦେଶକୁ ନିଜାଣି ସାର୍ବତ୍ରିକେତର

ବିପ୍ଳବୀୟ ଗୋପବନ୍ଧୁ

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ପାଇଁ ଶାସନଗତ ଦୃଢ଼ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ। ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୁଗୁଳି ଗଲେ ଅରାଜକତା ଦେଖାଦିଏ। ତାରିଆଡ଼େ ମାଟିଆମାନଙ୍କ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ବଢ଼ିଯାଏ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧୀ ଅରାଜକ ଚକ୍ର ଆୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ଏମାନେ ସମାଜରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ର ସମାଜ ଆହୁ ପହଞ୍ଚାଏ। ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ତର ଓ ନିର୍ମଳ ଶାସନ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ନାଗରିକମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସରକାର ଓ ଶୁଖିଲା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ବଢ଼େ। ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି। ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ଏହା ଅଧିକ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରସମାଜ ଅରାଜକ ଚକ୍ର ହାତକୁ ଚାଲିଯାଏ। ଏମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହା ଉପରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପୁଣି ଅନେକ ସମୟ ଲାଗିଯାଏ। କାରଣ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଜନମତର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ। ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ।

ପୁଣ୍ୟାତ୍ମକ ପାଇଁ ଶାସନଗତ ଦୃଢ଼ତା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ। ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୁଗୁଳି ଗଲେ ଅରାଜକତା ଦେଖାଦିଏ। ତାରିଆଡ଼େ ମାଟିଆମାନଙ୍କ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବ ବଢ଼ିଯାଏ। ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧୀ ଅରାଜକ ଚକ୍ର ଆୟ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି। ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ଏମାନେ ସମାଜରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଚାଲୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ର ସମାଜ ଆହୁ ପହଞ୍ଚାଏ। ରାଷ୍ଟ୍ର ସ୍ତର ଓ ନିର୍ମଳ ଶାସନ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ। ନାଗରିକମାନେ ନ୍ୟାୟ ପାଇ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ। ସରକାର ଓ ଶୁଖିଲା ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର ବଢ଼େ। ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିତ ହୁଅନ୍ତି। ରାଷ୍ଟ୍ରର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୁର୍ବଳ ହେଲେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏହା ପ୍ରଭାବିତ କରେ। ଏହା ଅଧିକ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେଲେ ରାଷ୍ଟ୍ରସମାଜ ଅରାଜକ ଚକ୍ର ହାତକୁ ଚାଲିଯାଏ। ଏମାନେ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ବିପଦରେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ହୁଅନ୍ତି। ଏହା ଉପରେ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ସୁଧାରିବାକୁ ପୁଣି ଅନେକ ସମୟ ଲାଗିଯାଏ। କାରଣ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରବଳ ଜନମତର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ। ରାଷ୍ଟ୍ରବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଆସିବାକୁ ପଡ଼େ।

ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ରର ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଢ଼ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ। ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଏକ ସୁସ୍ଥ ଓ ପାରଦର୍ଶୀ ଶିକ୍ଷକ ବାଚାବରଣକୁ ବଳାୟୀ ରଖିବା ଓ ସୁସ୍ଥ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଆଣେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭାକୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବା ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେବା। ଏହି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇବା ପାଇଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼େ। ମାତ୍ରକୁଲେସର୍ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ପାଇଁ ଜଣକ ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀକୁ ହୁଏ। ପରୀକ୍ଷାରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ତାକୁ ପାସ ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ମିଳେ। ଫେଲ ହେଲେ ପୁଣି ଅଧିକ ବର୍ଷ ପଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ। ସେହିପରି +୨ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ, +୩ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ, ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାଜୁଏସନ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ, ଏହିପରି ପ୍ରତି ସ୍ତରର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ସମାପନା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି। ହିସାବ କଲେ ହାଇସ୍କୁଲ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ, +୨ ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ, +୩ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ପାଇଁ ଅନୁମୋଦିତ ବର୍ଷ ଓ ଆହୁରି ଉଚ୍ଚତର ଡିଗ୍ରୀ ପାଇଁ ଆହୁରି ଅଧିକ ବର୍ଷ ପଢ଼ିବାକୁ ହୁଏ।

ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କରେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମୟ ଭଲ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ପାଇବା ପାଇଁ ଲାଗି ରହିଥାନ୍ତି। ରାତି ଅନିଦ୍ରା ରହି ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି। ଉତ୍ତୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମଧ୍ୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତି। ଏକ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭଲ ନିୟମ ରଖି ଭଲ ଡିଭିଜନରେ ପାସ କରିବା। ଏହି ରେକାର୍ଡ଼ ତାର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ସାକାର କରିବ। ଭଲ ଡିଭିଜନରେ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ। ପରିବାରର ଆଶା ପୂରଣ କରିବ। ବହୁ କଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରି ପରିବାର ଯେଉଁ ପାଠ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି, ସେ ରୋଜଗାର କଲେ ପରିବାର ପ୍ରତି ସହାୟକ ହେବ। ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଆମ ଅନୁଭୂତିର। ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏହି ସୋପାନ ଦେଇ ଆସିଛୁ। ପାଠି ସାରିଲା ପରେ ଜଣେ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଏ, ତାହା ତାର ଚପଟାପଟା ଫଳ। ଏହା ତାର ଆତ୍ମବୃତ୍ତି। ଏହି ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ସାରା ଜୀବନ ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ। ମଲା ପରେ ବି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବଂଶଧରମାନେ ଏହାକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରନ୍ତି। ଆଲୋଚନା ବି କରନ୍ତି। ତେଣୁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କରେ ପରୀକ୍ଷାର ଯେଉଁପରି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ମହତ୍ତ୍ୱ ଥାଏ, ସେଠାରୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରମାଣ ପତ୍ର ମିଳେ ତାହାର ମହତ୍ତ୍ୱ ଆହୁରି ଅଧିକ ଥାଏ।

ଏହିପ୍ରକାର ଶୁଖିଲା ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁକ୍ତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଏହାର ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଓ ବିରୋଧୀ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାନ୍ଦା ବିକ୍ରମ କରେ। ଶ୍ରେଣୀଶିକ୍ଷା ଉପରୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ହ୍ରାସ କରାଯାଏ। ପରୀକ୍ଷା ପଞ୍ଜିରେ ଅସୁବିଧା ଆସେ। ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ହାତକୁ କରିବା କେବଳ ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଯାଏ। ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି। କାର୍ଯ୍ୟରେ କର୍ମଚାରୀମାନେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଅସାଧୁ ଉପାୟର ଅବଲମ୍ବନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରନ୍ତି। କପି ମାଟିଆମାନେ ସକ୍ୱାୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ କୁଣ୍ଡଳୀନା କରି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ଲିଖି ସହିତ, କପି ଯୋଗାଣ, ମୂଲ୍ୟାୟନରେ ହେଉଥିବା ଚେତୁକ୍ତେସର୍ ବେଳେ ନିୟମ ହେଉଥିବା ପରି ଅସାଧୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିନା ପ୍ରତିବନ୍ଧକରେ କରିଚାଲନ୍ତି। ଏପରି ସୁଲେ ପରୀକ୍ଷା ନିୟମକର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ସମାଜରାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକରେ। ଗୋଟିଏ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସୁତାରୁପୁର ପରିଚାଳିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁସବୁ ନିୟମର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ, ତାହା କ୍ରମେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ମାଟିଆ ଓ ଭ୍ରଷ୍ଟଚାରୀଙ୍କ ଉଚ୍ଚତର ଦେଶର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରିଚାଳିତ ହୁଏ।

ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଚରମ ବିଶୃଙ୍ଖଳା ଦେଖାଦିଏ ଯେତେବେଳେ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ବା ପାଣ୍ଡୁ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବକାରରେ କରିବାକୁ ମିଳେ। ଶିକ୍ଷା ମାଟିଆ ଓ କଳାବକାରୀମାନେ ଏହାକୁ ସବୁଠାରୁ ସହଜ ମାଧ୍ୟମ ଭାବେ ଗ୍ରହଣକରି ନେଇଛନ୍ତି। ଏଥିରେ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷା ଲାଭକରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ। ଦଶପନ୍ଦର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଢ଼ିବାର ଝାମେଲା ଏବଂ ଅର୍ଥ ଓ ସମୟ ବ୍ୟୟର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େନାହିଁ। କୋର ସ୍କୁଲ ବା କଲେଜରେ ନାମ ଲେଖାଇବାକୁ ପଡ଼େ ନାହିଁ। କେହି ଯଦି ନାମ ଲେଖାଏ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଫେଲ ହୋଇଥିଲେ ବି ତାକୁ ଅଧିକ ନିୟମ ରଖିଥିବା ପାସ୍ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ଓ ନିୟମ ଫର୍ଦ୍ଦ ବା ମାଟିଆ ମିଳିଯାଏ। ଏହାକୁ ନେଇ ସେ ଭଲ ଚାକିରି ପାଇଯାଏ। ଯିଏ କାଲି ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ଯୋଗାଡ଼ କରିପାରେ ତାପାଇଁ ଚାକିରୀ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା କେଉଁ କଷ୍ଟକର କାମ ? କେତେକ ରାଜନେତାଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜର ରାଜନୈତିକ ପ୍ରଭାବ ବିକ୍ରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଧାରଣ ଜନତାକୁ ନିଜର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଯୋଗାଡ଼ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଦିଗରେ ଏହା ଏକ ସହଜ ମାଧ୍ୟମ। ପାଠ ନପଢ଼ି ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ଡିଗ୍ରୀ ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ଯୋଗାଡ଼ କରିନେଲେ ହେଲା। ଏହାକୁ ନେଇ ଏପରିକି ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀ ନିକଟରେ ଏବାଦଦଳୁ ଏପିଡେଣ୍ଡିଟ ଦେବାକୁ ସେମାନେ କୁଣ୍ଡାବୋଧ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ଯଦି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚପଦ ପଦବୀରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆସେ, ତେବେ ସେ ନିଜର କ୍ଷମତା ବଳରେ ଏପ୍ରକାର ଅଭିଯୋଗକୁ ଚାପିଦେବା ପାଇଁ ଭରପୁର ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି। ଏହାକୁ ସୂଚୀତ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ରେକର୍ଡ଼ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି ଧରାପତ୍ତିବା ଭୟରେ।

ନିକଟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ କାଲି ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ଓ ମାଟିଆ ବିକ୍ରୀ ହେବାର ଚପଟା ପ୍ରମାଣ ହୋଇଛି। ଏହାର ଚେର ଚାରିଆଡ଼େ ଲମ୍ବିଛି ଓ ଚେରର ଗଭୀରତା ବହୁତ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି। ଅନେକ ଏହିପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣପତ୍ର କରିଆଣେ ଚାକିରୀ କରୁଛନ୍ତି। କେତେକ ଧରା ପଡ଼ିଲେଣି। ଏହା ଉପରେ ଖୋଜିବାକୁ ଚାଲିଛି। ଅନେକଙ୍କ ଭାବଣା ଯେ ଏହା ପଛରେ ରାଜନୈତିକ ନେତାଙ୍କ ପୁଷ୍ପପୋଷକତା ଆଉପାରେ। ଏପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଚାଲିଛି। ଏତ ସମୁଦ୍ରକୁ ଶଖିବ। ଠିକଭାବେ ଜନତାଙ୍କୁ କଲେ ଅନେକ କଥା ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଆସିବ ଓ ଅନେକଙ୍କ ମୁଖା ଖୋଲିବ। ତେବେ ସାଧାରଣରେ ଏହା ବି ସହେଇ ରହିଲେ ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏତେ କରିଚକର୍ମୀ, ଯେଉଁମାନେ ପାଠନପଢ଼ି କାଲି ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ସଂଗ୍ରହ କରି ଚାକିରୀ କରିପାରନ୍ତି, ସେମାନେ ଜନତାଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ନେତୃତ୍ୱରେ ନେବେ। ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ସୁଖ ଭାବପୂର୍ଣ୍ଣ ବଜାୟ ରହିବ। ଅନ୍ୟଥା ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ଯେ ‘କାଲି ମେ କୁଲ କାଲି ହେ’।

ଦେଶରେ ଦେଖା ଦେଖାଯାଉଛି କାଲି ସାର୍ବତ୍ରିକେତର ଓ କାଲି କାରବାର ଦେଖିବା ଚଳିଚଳାନ୍ତ କରିଦେବ। ଦେଶରେ ସରକାର ଓ ସାଧୁଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ଥାନ ରହିବ ନାହିଁ। ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଭଲ ପରୀକ୍ଷା ଫଳ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ରଖୁଥିବା ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ। ଲୋକଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରୁ ଭରସା ତୁଟିଯିବ। ଏହାଯେ ଶିକ୍ଷାବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେବ ତାହା ନୁହେଁ ଏହା ସହିତ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବ। ତେଣୁ ଏହିପ୍ରକାର କାରବାରରେ ଲିପୁଥିବା କଳାବକାରୀ ଓ ମାଟିଆମାନଙ୍କୁ କୋଠାର ହସ୍ତରେ ଦମନ କରାଯିବ ଉଚିତ। ଆଉ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନେ ଆସିବେ ଶ୍ରମୀକ ପାତ୍ର ନୁହଁନ୍ତି। ତାଙ୍କୁ ଯେତେ ଭର୍ତ୍ତନା କଲେ ବି କମ ହେବ। ସାଧୁ ବେଳକୁ ସାଧୁଧ୍ୟାନ। କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ଦୃଢ଼ତା ହିଁ ଦେଶର ଦୃଢ଼ତା।

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭରାଣୁ)

ଚେଲିଭିଜନରେ ଏକାଥରକେ ଅଲଗା ଅଲଗା ଚାନ୍ଦେଲରେ କବି ସମ୍ମିଳନୀ ଓ ପୁସ୍ତକ ଖେଳ ହେଉଥିଲା, ମୁଁ କବି ମାନଙ୍କର ଚାନ୍ଦେଲକୁ ଆଗ ଖୋଲି ଦେଇ କବିତା ଶୁଣେ। ଆହୁରି ଖୁସି ହୋଇଯାଏ ଜଣେ ଜଣେ କବିତା ପଢ଼ି ସାରିବା ପରେ ଭଲ ହୋଇଥିଲେ ଅନ୍ୟ କବିମାନଙ୍କର ରିମାର୍କ ଥାଏ ‘ଆହା ହା , ବଡ଼େ ଅଛେ, ବହୁତ ଅଛେ’ ଇତ୍ୟାଦି। ସେତିକିବେଳେ ଘରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଚାରିବ ଓ ଅକ୍ଷାପୁର୍ଣ୍ଣ ରିମାର୍କ ଶୁଣିବାକୁ ମିଳେ ‘ଜଳଦି ବନ୍ଦ କର ସେ ଚାନ୍ଦେଲ, ସେମାନେ ତ’ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପାଗଳ, ତା’ସାଙ୍ଗରେ ତୁମେ ବି ପାଗଳ ଭଳି କବିତା ଶୁଣୁଛ’ ପୁସ୍ତକ ଖେଳରେ କ’ଣ ଥାଏ କେକାଣି ପୁସ୍ତକ ଖେଳର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଲ ଘୋର ହେଲାବେଳେ ପ୍ରବଳ ପାଟିରେ ଘର ଭୁଲୁଛି ଉଠେ ତଥା ସେ ବାଚାବରଣ ମଧ୍ୟ ସରଗରମ ହୋଇଉଠେ।

କବି ସମ୍ମିଳନୀ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ମୁଁ ଚାଲିଯାଏ ସେଇ ସୁଦୂର ଅତୀତକୁ ଚାଲିଯେ ମୋ ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ବେଳକୁ। ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବା ବେଳେ କବିତା ଲେଖୁଥିଲି। ସେତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ ବିରାଟ କବି ସମ୍ମିଳନୀ ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ଗଂଗାମ କଳା ପରିଷଦରେ ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳେ ହୋଇଥିଲା। ନନା କାବୀରୀଙ୍କ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କବି ଓ ଶିକ୍ଷାବିତର ଥିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ କରି ହିସାବରେ ଡକାଯାଇଥିଲା। ନନା କବିଥିଲେ ‘ମୋ ଝିଅ ମଧ୍ୟ ଭଲ କବିତା ଲେଖୁଛି, ସେ ମଧ୍ୟ କେତେକ କବିତା ପଢ଼ିବ।’ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା ସେମାନେ ମତେ ସ୍ମରଣ କରି ପଢ଼ିବାକୁ କହିଥିଲେ। ବିରାଟ ମଞ୍ଚ, ବିରାଟ ଜନ ସମାଗମ, ନନା କବିତାଟି ପଢ଼ିସାରିବା ପରେ କରତାଳିରେ ସେ ସ୍ଥାନ କମି ଉଠିଥିଲା। ତା’ପରେ ମୁଁ ମଞ୍ଚ ଉପରେ କବିତା ପାଠ କଲି। ପ୍ରଥମ

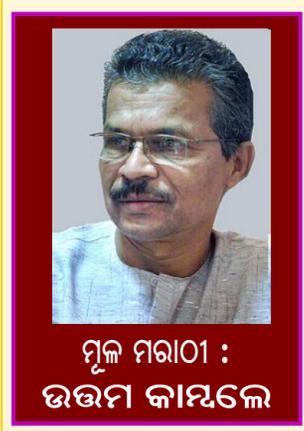
(କବି ସମ୍ମିଳନୀ-୧)

ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ଲିକଭୋଡ଼, କଟକ-୧୨
(ମୋ) -୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ମୋ ଖଟ ଉପରେ ତକିଆ ସହ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ହାତ ମାନେ ଖପୁରୀ, ହାତ ଆଉ ଗୋଡ଼ର ହାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ସୁନ୍ଦର ଡାଏରୀ ଓ ସରସର ଚାଲୁଥିବା ପେନଟିଏ। ମତେ ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଅଜାଣେ କହୁଥିଲେ ସରୋଜିନୀ ଖପୁରୀରେ ଚେନାଚୁର ଖାଇ କବିତା ଲେଖୁଛି।

ମଞ୍ଚ ଉପରେ କବିତା ପଢ଼ିବାର ଭାବେ ଲାଗି ପାଉଁଶ କବିମାନେ ଏମିତି ହାଉଛନ୍ତି କି ଯେ, ସାହିତ୍ୟିକ ମାନେ ଲେଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ହିଁ କବିତା ଲେଖାନ୍ତୁ ହିଁ ନିଜ ଲେଖାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଥିଲା କବି ସର୍ବି ରାଉତରାୟଙ୍କର ବାସଭବନରେ ‘ବିଗ’ର ଆସରର ସେ କବିତା ସଭାରେ ନିଜେ କବି ରାଉତରାୟ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଥିଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କର କବିତା ମଧ୍ୟ ମନ ଧ୍ୟାନରେ ଦେଇ ଶୁଣୁଥିଲେ। ଆଜିକାଲିର ବହୁ ବିଶିଷ୍ଟ କବି ସେତେବେଳେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆସରରୁ ଆସୁଥିଲେ। କବିତା ପଢ଼ା ସରିବା ପରେ ନିଜେ କବି ପଢ଼ା ‘ଭୂଦେବୀ’ ଥାଏ ଆମକୁ

ମୂଳ ମରାଠୀ : ଉତ୍ତମ କାୟଲେ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭରାଣୁ)

ସିଏ ତୁରୁଲି କବିତା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲା। ମାଆର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି କ୍ରମେ କମିବାରେ ଲାଗିଥିଲା। ଗାଁରେ ଆଖୁ ଡାକର ନଥିଲେ। ଆଖୁର ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସାଙ୍ଗୀ କିମ୍ପା ମିତାକ ସହରକୁ ଯିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା। ଶାବ୍ଦିକ ଅସୁବିଧାର ଦ୍ୱାଦି ଦେଇ ମାଆ କେବେ ହେଲେ ଏକ ସବୁ ସହରକୁ ଯିବାକୁ ଚାଲି ହେଉ ନଥିଲା। ଅସୁବିଧା ପାଇଁପରସ୍ତା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ସପକ୍ଷରେ ନଥିଲା ଯିବା। ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟରେ ଅସୁବିଧା ପାଇଁ ପରସ୍ତା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାଟା ବେକାର। ପରସ୍ତା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ପରେ ବି କେହି କାବିତ ରହିବନାହିଁ। ଅମରତ୍ୱ ପ୍ରାପ୍ତ କରି କେହି ପୁଅପାରେ ଜନ୍ମ ହୋଇନାହିଁ। ଔଷଧ ଉପରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିବା ପରସ୍ତାକୁ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ନାତି-ନାତୁଣୀଙ୍କ ପାଇଁ ସମାଜିକ ରଖିବା ହିଁ ମାଆର ଅର୍ଥ-ଅନୁଚିନ୍ତା ପୂତ୍ର ଥିଲା। ଏଇ ଦର୍ଶନକୁ ନେଇ ସିଏ ଆଜି ଯାଏଁ ବଞ୍ଚୁ ଆସିଛି। ଧୀରେ ଧୀରେ ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ହରାଉଥିବା ଆଖୁକୁ ନେଇ ମାଆ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ନାହିଁକରି। ମୋ ଘରେ। ଆଖୁ ଡାକରଣ ଡିସ୍ପେନ୍ସାରୀଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରଥମେ ମାଆ ପ୍ରବଳ ବିରୋଧ କଲା। “ସବୁ ପରସ୍ତା ମୋର ଏଇ ରୁକ୍ତୀ ଶରୀରର ପଞ୍ଜରା ବି’ଖଟ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରନାହିଁ? ନିଜର ଦୁଇ ହୁଆଳ ପାଇଁ ସମାଜିକ ରଖିବ।” ଏଇ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ମାଆ ବାରମ୍ବାର ବୋଧହାର ଥିଲା। ବହୁତ ଅନୁରୋଧ ଉପେକ୍ଷା କରି ଆଉ ଶେଷରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହିଲା ପରେ ସିଏ ରାଜି ହେଲା। ଆମେ ମୋର ବହୁ ତାତ୍ତ୍ୱର ନାନାବାହେବ ଖରେକ କ୍ଲିନିକରେ ପହଞ୍ଚୁଲୁ। ଆଖୁ ଡାକର ପରୀକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ବହୁତ ଡେରି ହୋଇ ସାରିଗଲା। ହେଲେ ମାଆ ବାହରକୁ ଆସୁ ନଥିଲେ। ମାଆର ଆଖୁ ଆଉ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି ତ ? ସିଏ ଅଛ ହୋଇଯିବନି ତ ? ଯଦି ସତକୁ ସତ ସେମିତି କିଛି ହେଲା ତେବେ କଣ ହେବ ? ଆଖୁ ମୋର ଅନେକ ଝିଅପିତି ପରି ଦେହରେ ଲାଗିବାରେ ଲାଗିଥିଲେ।

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୨୦)

ନାଆ

ଯାଏ ଦେଖୁପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ତତଃ ନିଜର ଆଖୁକୁ ଚେକ କରେଇ ନିଆ ।” ମାଆକୁ ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କର ଏଇ ହୁଆଳୁ ଦେଖୁପାରିବା କଥା ଠିକ୍ ଲାଗିଲା। ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଭାବରେ ସିଏ କହିଲେ, “ଠିକ୍ ଅଛି, ତୁ ଯଦି କହୁଛୁ କରେଇ ନେବି ତିକିଷା। ତଖମା ବି ପିଛିଦେବି। ଆଖୁରେ ଔଷଧ ବି ପକେଇବି। ହେଲେ ମୋ ପୁଅର ଅଧିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯେମିତି ନ ହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ନିଶ୍ଚେ ଦେବ। ତା’ ସାମ୍ରାଜରେ ତାର ଘର ପରିବାର ଅଛି ନା ବାବା। ଜୀବନ କାହିଁବା ପାଇଁ ପରସ୍ତା ଦରକାର। ପରସ୍ତା ବ୍ୟତିରେକ ଜୀବନରେ ମାଆକୁ ଉପାସରେ ବାହାରକୁ ଆସି ବୋଲି କହିଲି, ସିଏ ଉଠିକରି ବାହାରକୁ ଆସିଲା। ମୁଁ ତା’ ଚେତନାରେ ବସିଲି। ତାତ୍ତ୍ୱର ନାନା ନିଜର ଅଶ୍ରୁ ସହରଣ କରି ପାଉନଥିଲେ। ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପରିଲି “ଏ ସବୁ କଣ ନାନା ?”

ନାନା କହିଲେ, “ତୁମର ମାଆ ଏମିତି କିଛି କହିଲେ ଯେ, ତାକୁ ଶୁଣି ମୁଁ ନିଜର ଲୁହକୁ ରୋକି ପାରିଲିନି।”

ମୁଁ ପରିଲି “ଏମିତି କଣ କହିଲା ମାଆ ?”

ସିଏ: ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ଏବେ ତଖମା ଲଗେଇବାକୁ ହେବ, ଦରକାର ହେଲେ ଅପରେସନ୍ ବି କରିବାକୁ ପଡ଼ିପାରେ।

ମୁଁ: ଓକେ! ପୁଣି ସିଏ କଣ କହିଲା ?

ନାନା: ସିଏ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ଏବେ ଅପରେସନ୍ କରି କଣ ଆଉ ଦେଖୁବି ?

ମୁଁ କହିଲି “ମାଆ, ଦୁଇଆଁକୁ ଦେଖୁବ”, ଶୁଣି ସିଏ କହିଲେ, “ସବୁ କିଛି ଦେଖୁ ସାରିଲିଣି। ଯାହା ମନରେ ଥିଲା ସବୁ କିଛି ହୋଇଗଲା। ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଲି। ନାତି-ନାତୁଣୀଙ୍କୁ ଦେଖୁଲି। ପିଲାମାନଙ୍କ ଘରଦ୍ୱାର ଦେଖୁଲି। ସେମାନଙ୍କର ବୟସ ରୂପ ବି ଦେଖୁଲି। ଏବେ ଆଉ କଣ ଦେଖିବା ବାକି ଅଛି ବାବା!” ମୁଁ କହିଲି ଏମିତି କଥା ନୁହେଁ ମାଆ। ଆଖୁ ଆମକୁ ଭଲରେ ରଖେ। ଏବେ ବିଜ୍ଞାନ ବହୁତ ଅଗ୍ରଗତି କଲାଣି। ଆପଣ ଜମାକୁ ଚିକା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ। ଏମିତି ନୈରାଶ୍ୟଜନକ କଥା କୁହନ୍ତୁନି। ଆପଣଙ୍କର ମାଆ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜମାକୁ ନିରାଶ ନୁହେଁ। ମୋ ମନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତୃପ୍ତ, ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧିରେ।”

ଆପଣଙ୍କ ମାଆ କହୁଥିବା କଥାର ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥ, ମୁଁ ବୁଝିପାରୁନଥିଲି। ତେଣୁ ମୁଁ କହିଲି, “ମାଆ, ଏବେ ଭଲରେ ଶୁଣାପିଆ କରିବ”। ଏ କଥା ଶୁଣି ଆପଣଙ୍କର ମାଆ କହିଲେ, “ଆରେ ବାବା ଏବେ ଆଉ ଭୋକ ନାହିଁ ମୋ ପେଟରେ। ମୋର ପୁଅ ଯେତେବଡ଼ ଘରଦ୍ୱାର, ଗୁହସ୍ତୀ ସଜେଇଛି ତାକୁ ଦେଖୁଲେ ହିଁ ମୋର ପେଟ ପୂରିଯାଉଛି। ଏବେ ଭୋକନ ପ୍ରତି ଆଉ ଆଗ୍ରହ ନାହିଁ। ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ଆଉ ପେଟ ଭିତରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ଏବେ ଏକା କଥା , ନୁହେଁ? ଯେତେ ଖାଇଲେ ବି ଆଖୁ ବିନେନା ବିନେ ତାର ଦୃଷ୍ଟିଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚେ ହରେଇବ?” ମୁଁ କହିଲି, “ନିଜର ହୁଆମାନଙ୍କୁ ବେଶୀ ଦିନ

ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠାରେ ରଗମ ସିଙ୍ଗା ଓ ତା ପରଶି ଦେଉଥିଲେ। ସେ କବିତା ଆସରର ଆତ୍ମୀୟତା ଏ ଯାଏଁ ଭୁଲି ନାହିଁ। କେତେଜଣ କବି ଲ’ କଲେକରୁ, ରେଭେନ୍ସା, ଶୈଳବାଳାକୁ ଏବଂ ମୁଁ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେଡିକାଲ କଲେଜକୁ ଯାଉଥିଲି। ଗୋଟିଏ ମାସର କବିତା ଆସର ସରିବା ପରେ ପୁଣି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆସରକୁ ଆମେ ଚାହିଁ ବସୁଥିଲୁ।

ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରୁ ଶେଷବର୍ଷ ଯାଏଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ‘ବିଶ୍ୱ ମିଳନ’ର କବି ସମ୍ମିଳନୀକୁ ମୁଁ ଯାଉଥିଲି କବିତା ପାଠ କରିବା ପାଇଁ। ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ନନାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଯାଉଥିଲି। ପ୍ରକାଶକ ‘ନାରୀକଗର’ ପୁସ୍ତାକରେ ମାସ ମାସ ଧରି କବିତା ଲେଖୁଥିଲି କୁମାରୀ ସରୋଜିନୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ହିସାବରେ। ଏମିତିକି ମୋ ଖଟ ଉପରେ ତକିଆ ସହ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ ହାତ ମାନେ ଖପୁରୀ, ହାତ ଆଉ ଗୋଡ଼ର ହାତ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପଟେ ସୁନ୍ଦର ଡାଏରୀ ଓ ସରସର ଚାଲୁଥିବା ପେନଟିଏ। ମତେ ମୋ ସାଙ୍ଗମାନେ ଅଜାଣେ କହୁଥିଲେ ସରୋଜିନୀ ଖପୁରୀରେ ଚେନାଚୁର ଖାଇ କବିତା ଲେଖୁଛି। ତା’ପରେ କୁମାରୀ ଛାଡ଼ି କେବଳ ସରୋଜିନୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି ଲେଖୁଲି ଏବଂ ଯେଉଁଦିନ ଏମ୍.ବି.ବିଏସ୍ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କଲି ‘ତାତ୍ତ୍ୱର ସରୋଜିନୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ’ ହିସାବରେ ନାରୀକଗରରେ ଲେଖୁଲି କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଚାର୍ଜ କୁମାରୀ ସରୋଜିନୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟରେ ଥିଲା ସେ ଚାର୍ଜ ତାତ୍ତ୍ୱର ସରୋଜିନୀ ଆଚାର୍ଯ୍ୟରେ କାହିଁ ! (କୁମାରୀ)

ଅନୁସୂଚନା: ନନ୍ଦିତା ମହାନ୍ତି

ହରରାଣ କରିବୁ ?”

ସିଏ: ତୁ ମୋ କଥାକୁ ସବୁବେଳେ ଓଲଟ ଆଉ ହରରାଣ କରିବା ପାଇଁ ବୋଲି କାହିଁକି କହୁଛୁ କହିଲୁ ?

ମୁଁ : “ଠିକ୍ ଅଛି ଆଉ କହିବିନି, ଏବେ ତଖମା ପିଛା।”

ମାଆ ତଖମା ପିଛିଲା, କିନ୍ତୁ ପିଛିଲା ପରେ ଅଭିଯୋଗ କଲା ଯେ ତାକୁ ସବୁଆଡ଼େ ଗାତ ହିଁ ଗାତ ଦିଶୁଛି।

ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସେମିତି ହେବ। ଅଧ୍ୟାପକ ପଢ଼ିଲେ ଠିକ୍ରେ ଚାଲିବୁଲି ପାରିବୁ। ମୁଁ ତାକୁ ବୁଝେଲି। ସିଏ ଚେଷ୍ଟା କଲା। ବିନେ/ଦୁଇ ଦିନ ଭିତରେ ତଖମା ପିଛି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା। ତଖମା ଆଉ ଔଷଧ ଯୋଗୁଁ ତୋଳାକ କହିଲି କରେଇବି ଏ ଅପରେସନ୍ ? ମୃତ୍ୟୁ ଠାରୁ କଣ କେହି ବଞ୍ଚୁ ପାରିବି ? କୁହା ମରିଗଲା ହେଲେ ଘରତାକୁ ପୁରା ଉକାଡ଼ି ଦେଉଗଲା, ମୋ ପଛରେ ଯେମିତି କେହି ସେ କଥା ନ କହୁ.. ମୋ କଣ ? ବାବା, ଯଦି ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କ ନତବତ ହେବନାହିଁ। ପରେ ଗୋଟେ କଥା ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲି ଯେ, ମାଆ ସବୁବେଳେ ତଖମା ପିଛୁନାହିଁ। ମଝିରେ ମଝିରେ କାଜି ରଖିଦେଉଛି। ବିନା ତଖମାରେ ବୁଲୁଲୁଲି କରୁଛି। ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୋର ପତ୍ନୀକୁ ପରିଲି ସିଏ କହିଲା, “ମୁଁ ବି ସେଇ କଥା ପରିଲି ତାଙ୍କୁ: କହିଲି ତଖମା ସବୁବେଳେ ପିଛୁ।” ହେଲେ ସିଏ କହିଲେ, ତଖମା ଖୁବ୍ ମହଙ୍ଗା ଦେଉଥିବାପାଇଁ ତାକୁ ସାଧିତ ସମାଜିକ ରଖିବାକୁ ହେବ। ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ସାଧିତକ ରଖି ଦେଉଛି। ମଝିରେ ମଝିରେ ଲଗଉଛି...

ମୋ ଅଜାଙ୍କର ଚାରି ଝିଅ ଓ ଜଣେ ମାତ୍ର ପୁତ୍ର ଥିଲେ। ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ବଡ଼ ସୁଶୀଳା ତାଙ୍କ ପରେ ବାପୁ ପୁଣି ମୋର ମାଆ ଭଲଭା, ବିନାକ ଆଉ କମଳ ମାଉସା। ଝିଅମାନଙ୍କ ଭିତରେ କମଳମାଉସା ହିଁ ଏକ / ଦୁଇ କୁଲ୍ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲା। ବାକି ସମସ୍ତେ ଅ’ ଅକ୍ଷର ବିବର୍ଚ୍ଚିତ। ଏକରେ ସେଇ ସମୟରେ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ସ୍କୁଲ ପଠେଇବା ପାଇଁ ଦଳିତ ସମାଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ତାତ୍ତ୍ୱର ଆୟେକକରକର ବିଚାରଧାରା ସବୁଆଡ଼େ ପ୍ରସାରିତ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା, ସେ

ସମ୍ଭାବ୍ୟ ବାତ୍ୟା ପାଇଁ ପ୍ରଶାସନ ହାଇ ଆଲର୍ଟ

ଖୋରଧା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ସଂଭାବ୍ୟ ବାତ୍ୟା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ମାନଙ୍କୁ ସଚେତ କରି ଦେବା ଫଳେ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଶୋଭା ସମସ୍ତ ମୁଖ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ନିଜ, ନିଜ, ମୁଖ୍ୟ ଦସ୍ତର ରହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି। ଖୋର୍ଦ୍ଧା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ୍, ପୌର ପରିଷଦ ଅଧିକାରୀ, ଜଳସେଚନ, ରାସ୍ତା ଗୁଡ଼ ନିର୍ମାଣ, ତହସିଲଦାର, ଆଦି ସମସ୍ତ ରହିବା ଅତୀ ଆବଶ୍ୟକ। ପୋଲିସ୍ ଓ ଅଗ୍ନି ସମାଜ ସହିତ ସମସ୍ତ ବର୍ଷ ସାଧାରଣ ମୁଖ୍ୟ ଦସ୍ତର ରହି ନିଜ, ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରୁଥିବା ଦେଖା ଯାଏ। ମାତ୍ର ଖୋର୍ଦ୍ଧା ମୁଖ୍ୟ ଦସ୍ତର ୩୦ କିମି ହୋଇ ଥିବାବେଳେ ବିଭିନ୍ନ ମୁଖ୍ୟମାନେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ମୁଖ୍ୟ ଦସ୍ତର ନ ରହି, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି। ଯାହା ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଆଦେଶ ଅବ୍ୟକ୍ତ। ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଉତ୍ତର ଯିଏ ସେହି ମାନେ ଠିକ ଘଟି ସହି ସମୟେ ରହିବା

ନିହାତି ଦରକାର। କେବଳ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ପୋଲିସ୍ ଏସପି, ତାଙ୍କ ଆନା ସାଥେ ଓ ଅଗ୍ନି ସମାଜ ସହିତ ଦେଲେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବିଭାଗ ପୁରୁଣା ଅଭାବ ରହିଛି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା, ସମସ୍ତ ଠାକୁ ୫୦ କିଲୋ ମିଟର ଧିରା ବେଳେ ଏଠା କନସାଧାରଣ ଭୟ ବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ଗଲା, ଫନୀ, ରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଓ ତାର ୧୦ ଟି ବ୍ଲକ ଅବସ୍ଥା ସାମ୍ପାତିକ ହୋଇଥିଲା । କନ୍ୟା ନଦୀ, ମଲାଗୁଣି, ରାଜୁଆ, ମହାନଦୀ ଭଳି କିଛି ନଦୀ ବନ୍ଧ ସଦା ବେଳେ ବନ୍ୟା ଓ ବାତ୍ୟା ଭାଙ୍ଗି ଧନ ଜୀବନ ନଷ୍ଟ ହୁଏ। ସେହିପରି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ପୌରପରିଷଦ ନାଳ ନର୍ତ୍ତୀନା ଓ ରାସ୍ତା ଘାଟ କଥା କହିଲେ ନ ସରେ। ରାଜଧାନୀରେ ଅସରା ବଡ଼ ବର୍ଷା ତଳିଆ ଅଂଳ ଓ ଭୟ ନ ଯିବ ମୁଖ୍ୟ ରାସ୍ତା କଣ ହୁଏ ଦେଖି ଥିବା ଲୋକ କହିବେ। ଖୋଦ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପୌର ପରିଷଦ ବହୁ ଡ୍ରାଟିରେ

ନାମାରେ ଗଛ, ଘାସ, ଉଠି ପ୍ରାୟ ଜଳ ନିଧାନ ବନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ। ଅସରା ବଡ଼ ବର୍ଷା ହେଲେ ଘରେ, ଓ ରାସ୍ତା ଉପରେ ମଇଳା, ଆବର୍ଜନା, ପାଣି ସୁଅରେ ଭାସିବା ବହୁ ଦାନ ଧରି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପୌର ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥାନ ଖାଲି ପଡ଼ି ଥିଲା। ଖୋରଧା ପୌର ଅଧିକାରୀ ଏବେ ୨ ମାସ ହେଲା ନୂତନ ଭାବେ ଜଣେ କମ ବର୍ଷ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ନୂତନ କମ ଅଧିକାରୀ ଥିବାରୁ ଏହି ଘଟି ସହି ବେଳେ ଠିକା ସଂସ୍ଥା ମନଇଚ୍ଛା ନାଳ ନର୍ତ୍ତୀନା ପଲିସ୍, ଡୁଙ୍ଗା, ଗଛ, ତାଳ, ପତ୍ର ସବୁ ନାଲି ଶେଷ ମୁଖ୍ୟ ସଂଖ ପାଖରେ କମି ରହିଅଛି। ବହୁ କହିବା ପରେ ବି ତାହା ପୂର୍ବଦତ ପଡ଼ି ରହିଅଛି। କିଛି ଅବରଣ ଗତ ପୌରପରିଷଦ କର୍ମୀ ତାରୀ ଏହାର ସୁପର ଭାଙ୍ଗି ବାଉଁଶରେ ଠିକା ସଂସ୍ଥା ନିୟୁତ ଦେଖି ଥିବାରୁ କାମ ଠିକ, ଭୁଲ,

ପୌରପରିଷଦ ରେଗୁଲାର କର୍ମୀ ତାରୀ ଓ ପୌର ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ଦେଖିଲେ ଠିକ, କାମ ହୁଅନ୍ତା। ଏବେ ନୂତନ ପୌର ନିର୍ବାହୀ ଅଧିକାରୀ ନାତି ବାଦି, ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ନଜର କୁ କର୍ମୀ ତାରୀ କିଛି ଆଶକ୍ତି ନାହିଁ। ସେଭଳି ପୌରାଧ୍ୟାୟ ଜଣେ ମହିଳା ଓ ସରକ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଭୟ କମ କରନ୍ତି। ଏବେ ବାତ୍ୟା ଆସିବା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଡ୍ରାଟି କିଛି ଅଧିକାରୀ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ କମିଟି କିଛି ଦକ୍ଷ ମେମ୍ବର ପୌର ପାଳିକା ପାଖେ ଦାବୀ କରିଛନ୍ତି। ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାପାଳ କେ, ସୁଦର୍ଶନ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ କୁ କଣାଇବେ। ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଡ୍ରାଟି ଫଟ ଦେଖିଲେ ବାତ୍ୟା ପୂର୍ବଦତ ଠିକ ଓ ଠିକା ସଂସ୍ଥା କାମ କଣ ଜାଣି ପାରିବେ। ବାତ୍ୟା ପୂର୍ବରୁ ସବୁ ବିଭାଗ ନିଜ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ କିଲ୍ଲାପାଳ କ ଆଦେଶ ମାନିବେ ଆସା ଓ ବିଶ୍ୱାସ।

ପାଣି ମତର ପକ୍ଷ ଗୋରକୁ ବାନ୍ଧିଲା ଟାଙ୍ଗା ପୋଲିସ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ପାଣି ମତର ତୋରି ଅଭିଯୋଗରେ ଟାଙ୍ଗା ପୋଲିସ ଗୋରକୁ ଗିରଫ କରି କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରିଛନ୍ତି। ଗିରଫ ମାନେ ହେଲେ କୁହୁଡ଼ି ଫାଣ୍ଡି ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୋରଣ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସାହିର ମୋଟିରାମ ନାୟକ ୨୫ ବର୍ଷ ବେହେରା ସାହିର ସୌମ୍ୟ ରଂଜନ ମାନଧାରୀ ୨୧୭ ନରହରି ସାହିର ମନ ମୋହନ ପ୍ରଧାନ ୨୬ ବର୍ଷ ସୁତନା ମୁତାବକ ଧଳା ଜହର ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନେ ନିଜର କାନ୍ଧା ବିସ୍ତାର ପାଇଁ ନାରି ହ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ନିଶା କାଳରେ ପିଆଇ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ରେ ଲାଗିଆଣ୍ଡି। ତେବେ ଟାଙ୍ଗା କୁହୁଡ଼ି ଫାଣ୍ଡି ଅଂଚଳରେ ବିଭିନ୍ନ ଗାଁରେ ଯୁବକମାନେ ଧଳା ଜହର କଳରେ ପଡ଼ି ଅବାଚକୁ ଯାଉଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି। ବିଭି ଦିନ ହେଲା ଧଳା ଜହର ଭଳି ମାରାତ୍ମକ ନିଶା ସେବନ କି ଆସୁଥିଲେ। ହେଲେ ନିଶା ଖାଇବା ପାଇଁ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନଥିବାରୁ ରାତିରେ ଘର ଘର ବୁଲି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକମାନଙ୍କର କୁଅରୁ ପାଣି ମୋଟର ତୋରି କରି ଶାଗ ମାଛ ଦରରେ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲେ। ପୁନର୍ବାର ସୋରଣ ଗ୍ରାମର ଶୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଦେବିଗଂଜନଙ୍କର ଏକ ମୋଟର ତୋରି ହେବାରୁ ସେ ସ୍ଥାନୀୟ ଫାଣ୍ଡିରେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ। କୁହୁଡ଼ି ଫାଣ୍ଡି ଅଧିକାରୀ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନା ତଦନ୍ତ କରି ୩ ପାଣି ମୋଟର ତୋରି କୁ ଗିରଫ କରି କୋର୍ଟ ଚାଲାଣ କରିଛନ୍ତି। ପୋଲିସ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଣି ମୋଟର ଜବତ କରିବା ସହ ଅନ୍ୟ ତୋରି ମୋଟର ଗୁଡ଼ିକ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ପୋଲିସ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରଖୁଥିବା ଜଣାପଡ଼ିଛି।

ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଣ

ବ୍ରିଟେନରେ କିଜ...
ହେଲେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଧିବଦ୍ଧ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ଉତ୍ସବ ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିଲା। ଆଜି ଏଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ସମାବେଶ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଭବ୍ୟ ଉତ୍ସବରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଳେସରୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ବାହାରିଥିଲେ କିଙ୍ଗ ଚାର୍ଲସ ଓ ରାଣୀ କାମିଲା। ତାମମସ୍ତ କୁଲି ଷ୍ଟେଟ୍ କୋଟରେ ବସି ସେମାନେ ଷ୍ଟେସିମିନଷ୍ଟର ଆଦେ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିଲେ। ୧୮ ଫୁଟ୍, ଲମ୍ବା, ୩ ଚନ୍, ଓଜନ ତାମମସ୍ତ କୁଲି ଷ୍ଟେଟ୍ କୋଟକୁ ଚାଣିଚାଣି ନେଇଥିଲେ ୬ଟି ଘୋଡ଼ା। ଏହି ଉତ୍ସବରେ ବ୍ରିଟେନ୍ ରାଜପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ, ଦେଶ ବିଦେଶକୁ ଆସିଥିବା ୨ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ମାନବଗଣ ଅତିଥି ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଭାରତରୁ ଉପରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜଦବୀପ ଧନଶ୍ୟା ଏହି ଉତ୍ସବରେ ସାମିଲ ହୋଇଥିଲେ। ସାତ ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରିଟେନରେ ଏହା ସର୍ବ ବୃହତ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ସମାବେଶ। ଏହା ହଜାର ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ପରମ୍ପରା। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଏକଦିଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବ୍ରିଟେନରେ ଏହା ଲୋକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି। ଏହି ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ କେବଳ ୨ ହଜାର ଲୋକଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ୧୯୫୩ ମସିହାରେ ରାଣୀ ଏଲିଜାବେଥ ଦ୍ୱିତୀୟଙ୍କ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକ ପାଇଁ ୮ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଅତିଥି ଷ୍ଟେସିମିନଷ୍ଟର ଆଦେରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଥିଲେ।

ଖାଲିଷ୍ଟାନ ଆତଙ୍କୀ...
ଭାରତୀୟ ସୁରକ୍ଷାକର୍ମୀଙ୍କ ସ୍ତୁଳରେ ପୂର୍ବରୁ ଲାଭ ସିଂ ନିହତ ହୋଇସାରିଛି। ଏହାପରେ ୧୯୯୦ ଦଶନ୍ଧିରେ ପଞ୍ଜବକୁ କେସିଆଫର ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥିଲା ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ପଳାୟନ କରିଥିଲା। ପାକିସ୍ତାନ ଏହି ଖାଲିଷ୍ଟାନ ସମର୍ଥକକୁ ଶରଣ ଦେଇଥିଲା। ସାମ ପାର ହଟିଆର ଏବଂ ଭୁବ୍ଧ ଚାଲାଣ କରି ପରମଜିତ୍ ମୋଟ ଟଙ୍କା ଆସ କରିଥିଲା। ଏହା ବଳରେ ସେ କେସିଏଫକୁ ସକ୍ରିୟ ରଖିବାରେ ସଫଳ ରହିଥିଲା।

୧୨ ରୁ ପୁଣି ଧାରଣାକୁ ...
ଶିକ୍ଷକ ଦାବି ପୂରଣ ହେଉନାହିଁ। ସର୍ବନିମ୍ନ ଗ୍ରେଡ୍ ଯେ ୨୨୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ବୁଦ୍ଧି, ଏଣୁ ୨୦୧୯ କ୍ୟାଡ୍ରେ ରୁଲି ସଂଶୋଧନ କରି ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଯୋଗାଣକୁ ହାତରେ ସେକେଣ୍ଡାରୀ (+୨) ସି.ଟି / ଗ୍ରାଜୁଏଟ୍ ସି.ଟି ବା ବି.ଏଡ୍ କରି ତଦନୁଯାୟୀ ୨୦୧୭ ମସିହା ଠାରୁ ଏଂଟ୍ରି ଲେଭଲରେ ଗ୍ରେଡ୍ ଯେ ୨୮୦୦ ଟଙ୍କା ହିସାବରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ସଂଘ।

ଜନ୍ମକାଣ୍ଡାର ରାଜୌରୀରେ..
ଆଉ ଏବେ ପଛରେ ଯେ ପାକିସ୍ତାନର ହାତ ଅଛି, ଏକଥା କାହାକୁ ଆଉ ଅଛପା ହୋଇ ରହିନାହିଁ। ଏସବୁ ସତ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀ ଅବସରରେ ଦୈନିକିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଜୟଶଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପୁଣି ଥରେ ଆତଙ୍କବାଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇ ପାକିସ୍ତାନକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି।

ଯୋଗ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କେନ୍ଦ୍ର
ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍କୃତି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହ ଅନୁଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି। ଯୋଗରେ ସ୍ଥାପନାକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଚାଲିଥିବା ବାବଦ ସାହୁ କହିଥିଲେ। ଏଠାରୁ ସଫଳତାର ସହ ଉନ୍ନତ ଶାସ୍ତ୍ରାଳୟ ପାଇଁ ନିୟୁତନ ବ୍ୟାପକ ସୁଯୋଗ ରହିଛି ବୋଲି ସେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ। ହେଲେ ଲାଭ ଫୁଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦେବୀ ଅର୍ଚ୍ଚନା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପୌରହିତ୍ୱ କରିଥିଲେ। ଏହି ଅବସରରେ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରମାନେ ଯୋଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। ଶେଷରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଅଭିଷେକ ଦାସ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ।

ସେଲ ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନାରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟ ପ୍ରବନ୍ଧନ ପାଇଁ ସମର୍ଥ କର୍ମୀଶାଳାର ଆୟୋଜନ

ରାଉରକେଲା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ସେଲ ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନାରେ ସଂସ୍ଥାପନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟ ପ୍ରବନ୍ଧନରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ ସୁଗମ କରିବା ପାଇଁ ମର ୫ ତାରିଖରେ ଏଡଆରଟ୍ କେନ୍ଦ୍ରଠାରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦିନିକିଆ କର୍ମଶାଳା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପରି ଅଧିକେଶନରେ ଆରଏମଏସପି ବିଭାଗର ସିଜିଏମ ଶ୍ରୀ ଏସ ଏସ ରାୟଚୌଧୁରୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ। ଏହି ଅବସରରେ ଏଡଆରଟ୍ ବିଭାଗର ସିଜିଏମ, ସୁଶ୍ରୀ ରାଜଶ୍ରୀ ବାନାର୍ଜୀ ଓ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟ ସେଲ ଡ୍ୱାରି ବିଭାଗର ଜିଏମ ଭନ ଚାର୍ଲ ଶ୍ରୀ ଦେବଦତ୍ତ ଶତପଥୀ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ। ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ୫୭ ଜଣ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ। ଉଚ୍ଚ କର୍ମଶାଳାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟାବଳୀ ଯଥା କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟ ସେଲ ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ସାଧାରଣ ଅନୁବିଧା,

ଠିକା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟରେ ନିୟମର ଅନୁପାଳନ ଯୋଗୁଁ ମୁଖ୍ୟ ନିୟୁତନାତା ଅଥବା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧାକ ଦାୟିତ୍ୱ ଓ ଭୂମିକା, ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଏହାର ଅନୁକରଣ ଇତ୍ୟାଦି, ଆର୍ଥିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ମଧ୍ୟରେ ବଜେଟ୍ ପ୍ରଭେଦ ଏବଂ ସଠିକ, ବଜେଟ୍ ଆବଶ୍ୟକ ଓ ବିତରଣ ପାଇଁ ଅପରେଟିଂ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସାଧାରଣ ଆର୍ଥିକ ଅନୁବିଧା ଏବଂ ବିଲ୍ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ, ଭିଜିଲାନ୍ସ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଯଥା ଭୂମିକାମାନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ସୁହତ। ଉପରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଧ୍ୟାନ ଇତ୍ୟାଦି ଉପରେ ଅଧିକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା। ଏହି କର୍ମଶାଳାରେ ରିସୋର୍ସ ବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ଅର୍ଥ ବିଭାଗର ଜିଏମ, ଶ୍ରୀ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର ସାହୁ, ସିପିଟିବ୍

ମୋଗଲ ତାମସାର ବରିଷ୍ଠ କଳାକାର ସରୋଜ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ସଭା

ନାବାଳିକା ଅପହରଣ ଉଦ୍ୟମ ପକ୍ଷେ କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଶନିବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ଏକ ଅଭାବନୀୟ ଘଟଣା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି। ଜଣେ ଯୁବକ ମତର ସାଇକେଲ ନେ ନାବାଳିକା କୁ ବଦାଏ ନେଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ନାବାଳିକାର ମା' ଖବର ପାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଇକରେ ତାଙ୍କର ପିନ୍ଧା କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଧରିଥିଲେ। ପରେ ଝିଅକୁ ମତର ସାଇକେଲରୁ ଭିଡି ଆଣି ଝିଅକୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଥିଲେ। ଏହା ଘଟଣା ଦେଖିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳରେ ପ୍ରବଳ ଗହଳ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା। ମିଳିଥିବା ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ା ପୌରାଂଚଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଡ଼ହାଟ ଗ୍ରାମର ଜଣେ ଗାଡି ଡ୍ରାଇଭର ଗୋପ ଅଂଚଳର ଜଣେ ନାବାଳିକା ଝିଅ ସହିତ ପ୍ରେମ ସଂପର୍କ ଥିବାରୁ ତାକୁ ମତର ସାଇକେଲରେ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ। ପରେ ନାବାଳିକାର ମା ନିଜ ଝିଅକୁ ଧରି ନେଇ ନିଜ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲା। ଏହି ଘଟଣାକୁ ନେଇ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଂଚଳରେ ଆଲୋଚନା ବୃଦ୍ଧି କରିଛି।

ଜନ୍ମମାଟିରେ ଯୁବ ପ୍ରତିଭାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ

ବନ୍ଧା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ବନ୍ଧାନିର୍ବାଚନ ମଣ୍ଡଳୀର ରାଉତପଡ଼ା ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଝିଙ୍କିଆ ଗ୍ରାମରେ ପୁଅବାଦି ହାସେ। ନିକଟରେ କର୍ଣାଟକ ଉତ୍ତପିଠା ଠାରେ ଅଷ୍ଟାଦେଶ କାତୀୟ ଯବତୈତରେ ପ୍ରଥମସ୍ଥାନ ଅର୍ଜନ କରି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ପଦକ ତାପରେ ପଞ୍ଚମସ୍ଥ ଏସାୟ ଆଥଲେଟିକ ଚମ୍ପିଅନସିପରେ ରୈପ୍ୟପଦକ ହାସଲ କଲାପରେ ଓଡ଼ିଶାର ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବିନ ପଟ୍ଟନାୟକ ନଗଦ

ପ୍ରତିନିଧି ପ୍ରଦୀପ ବିଶ୍ୱାଳ, ମହିଳାନେତ୍ରୀ ଲିପିକାରାଭଳ, ସରପଞ୍ଚ ଅଧୁମଣି, ଦିଲ୍ଲିପ ଦଳାଇ, ଜୟପ୍ରକାଶ ବେହେରା, ସମିତିସଭା ସମ୍ପଦ ଶ୍ରୀ, ସୁହୃତ ପଣ୍ଡା ପ୍ରମୁଖ ଉପସ୍ଥିତ ରହି ବାଦି କୁ ଉତ୍ତମ ଭବିଷ୍ୟତଠାକୁ ନିକଟରେ କାମନା କରିଥିଲେ ସେ ଆମରାଜ୍ୟକୁତ୍ସିରବଆଣିବାସିତ ଆମବନ୍ଧାର ନାମକୁ ବହୁଆଗକୁ ନିୟତ୍ତ ବୋଲି ସମାଜ ସେବା କହିଥିଲେ।

ରାଉରକେଲା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନା (ଆରଏସପି) ପରିସରରେ ସତକ ସତକ ସୁନିଷ୍ଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରୟତ୍ନ କୌଶଳ ଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ଇଡି (ଫ୍ଲର୍ସିଏ) ବିଲଡିଙ୍ଗ ନିକଟରେ ଥିବା ଚତୁଃକୋଣ କ୍ରସିଂରେ ମର ୫ ତାରିଖରେ ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ରେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଉଲ୍ଲୁଘନ ଚିହ୍ନ (ଆରଏଲଭିଡି) ସିଷ୍ଟମ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭାଗର ନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଶ୍ରୀଏସ ଆର ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି। ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେବା ବିଭାଗର ସିଜିଏମ ଭନ ଚାର୍ଲ, ଶ୍ରୀ ଦେବଦତ୍ତ ଦତ୍ତ, ସିଜିଏମ ବିଲ ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ପାତ୍ର, ଡିକାଭନ ଓ ସସ ବିଭାଗର ସିଜିଏମ ଶ୍ରୀ ରବି ରଞ୍ଜନ, ଇଲେକ୍ଟ୍ରିକାଲ ବିଭାଗର ସିଜିଏମ, ଶ୍ରୀ ଏମ୍ କେ ମହାନ୍ତି, ଇନଷ୍ଟି ମେଣ୍ଟେସନ୍ ଓ ଅଟୋମେସନ୍ ବିଭାଗର

ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନା ପରିସରରେ ନୂତନ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ରେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଉଲ୍ଲୁଘନ ଚିହ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ ଉଦଘାଟିତ

ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନା ପରିସରରେ ନୂତନ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ରେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଉଲ୍ଲୁଘନ ଚିହ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀ ଉଦଘାଟିତ ହୋଇଛି। ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ନିର୍ଭରଯୋଗ୍ୟତା ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କେଠାର ରୂପେ ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇଛି। ଉଚ୍ଚ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ବ୍ୟବହୃତ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ କୃତ୍ରିମ ହ୍ରାସ କରିବା ଦିଗରେ ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ। ଅଟୋମେଟିକ୍ ନୟର ଚିହ୍ନ କରିବାରେ ଏହା ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ। ଏବଂ ଏ, ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗ ବିଭାଗ, ଆରଏସପି ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ସତ୍ତ୍ୱେ ସୁରକ୍ଷାକୁ କାରଖାନାରେ ଟ୍ରାଫିକ୍ ଉଲ୍ଲୁଘନକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ଦିଗରେ ରାଉରକେଲା ଇସ୍ତାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ଏକ ଅଂଶବିଶେଷ ଅଟେ। ଅଟୋମେଟିକ୍ ନୟର ପୂର୍ବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ରେଡ୍ ଲାଇଟ୍ ଉଲ୍ଲୁଘନ ଚିହ୍ନ ସିଷ୍ଟମ୍ କେବଳ ରୋଡକ୍ରସିଂରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନାହିଁ ବରଂ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉଲ୍ଲୁଘନ କାରାକ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରତିରୋଧକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସତ୍ତ୍ୱେ ବ୍ୟବହାରକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏହି ଛକ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇପାରିବ।

ଭୋଟ୍ ବର୍ଜନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଓହରିଲେ ସମାସିଂଘା ପଂଚାୟତ ଚାଷୀ

ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଭୋଟ୍ ବର୍ଜନ ନିଷ୍ପତ୍ତିରୁ ଓହରି ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ରେ ସାମିଲ ପୂର୍ବକ ଆଗାମୀ ଉପନିର୍ବାଚନରେ ଭୋଟଦାନ କରିବାକୁ ସମାସିଂଘା ପଂଚାୟତ ଚାଷୀଙ୍କୁ କହିଛନ୍ତି। ଆଜି ଅପରାହ୍ନରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଭେଟି ଆଲୋଚନା କରିବା ପରେ ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ଭୋଟବର୍ଜନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଓହରୁଥିବା କହିଛନ୍ତି। ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଅଂଚଳରେ ଚାଷ ଜମିକୁ ପାଣି ଯୋଗାଣ ନେଇ

ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ୟା ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳୀ ପକ୍ଷରୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ଦାବିପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି। ପାର୍ବତୀ ଗିରି ମେଘା ଜଳ ସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରସାଦିତ ସମସ୍ତ ବାର ଶହ ହେକ୍ଟର ଜମିର ସମସ୍ତ ଅଂଚଳକୁ ପାଣି ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଦାବୀ କରାଯାଇଛି। ଚେତାନନ୍ଦ ପଟେଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଆସିଥିବା ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକାଶରେ ଭେଟିଥିଲେ।

ରେଳଯାତ୍ରୀଙ୍କ ମୌଳିକ ସୁବିଧା ଲାଗି ତିଆରିଏମ୍‌ଲୁ ଦାବିପତ୍ର

କଳେଶ୍ୱର ୬/୫ (ନି.ପ୍ର): ଖଡଗପୁର ରେଳ ଡିଭିଜନ୍‌ର କଳେଶ୍ୱର ଷ୍ଟେସନରେ ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ମୌଳିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଇବା ଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ସଂଗଠନ ପକ୍ଷରୁ ଆଜି କେତେକ ଦାବି ସଂପର୍କରେ ତିଆରିଏମ୍‌ଲୁ ସ୍ଥାନୀୟ ଷ୍ଟେସନ ମ୍ୟାନେଜରଙ୍କୁ ଜରିଆରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅତୀତରେ ସ୍ଥାନୀୟ ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ସାଂସଦ, ରେଳ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ବିଭିନ୍ନ ଦାବୀ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିରେ ତାହା ସୀମିତ ରହିଛି । ପୌରପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସୁରକ୍ଷା କୁମାର ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ସୁଧର ମହାନ୍ତି, ସତ୍ୟେନ୍ଦ୍ର ଶ୍ୟାମନାଥ, ସୁନି ପରିଡ଼ା, ସୁରଜିତ ଘୋଷ, ଚୌରପ୍ରସାଦ ଚୌଧୁରୀ, ସେକ୍ ଅବଦୁଲ ରହିମ୍, କମଳ ମଣ୍ଡଳ, ରୋହିତ

ପଣ୍ଡା, କାଳୀଚରଣ ଭୂୟାଁ, ଭୋଳାନାଥ ଦାସ, ପଂକଜ ଜୈନ, ମୋହିତ ଅଗ୍ରୱାଲା, ଅକ୍ଷୟ କର, ରାହୁଲ ମାଜୁମଦାର, ଦିବ୍ୟପ୍ରଭା କର, ବିଶାପାଣି ସାହୁ, ଆଦିକନ୍ଦ କେନା, ଚୌରହରୀ ପାଳ ପ୍ରମୁଖ ଯାତ୍ରୀଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ସଂପର୍କରେ ଲିଖିତଭାବେ ଷ୍ଟେସନ ମ୍ୟାନେଜର ଖଗେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ମଣ୍ଡଳଙ୍କୁ ଜରିଆରେ ଖଡଗପୁର ତିଆରିଏମ୍‌ଲୁ ଦିଆଯାଇଛି । କଳେଶ୍ୱର ରେଳ ଷ୍ଟେସନରେ ବନ୍ଦେ ଭାରତ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ରହଣୀ, ପୁରୁତୋରୀ ଓ ଉତ୍କଳ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଆପ୍ ରହଣୀ, କଳେଶ୍ୱର-ପୁର ପାସେଞ୍ଜର ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ନ ନେବା, ପ୍ଲଟଫର୍ମରେ କୋର୍ ଇଣ୍ଟିକେଟର ଓ ଡିଏସ୍‌ସି ଲଗାଯିବା, ଉତ୍କଳ ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯିବା ସଂପର୍କରେ ଦାବିପତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ କର୍ମଶାଳା

ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲ୍ଲା ବାରମହାରାଜ ପୁର ବ୍ଲକ୍ ସଭାଗୃହ ଠାରେ ଆଜି ବ୍ଲକ୍ ସ୍ତରୀୟ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ କର୍ମଶାଳା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେସିକ୍ ନିତ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିଆ ଓ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସମିତି ସହାୟତାରେ ରେଆର ସୋନପୁର ଦ୍ୱାରା ଆୟୋଜିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବରେ ବାରମହାରାଜପୁର ଗୋଷ୍ଠୀ ଉନ୍ନୟନ ଅଧିକାରୀ ମୋତିଲାଲ ସୁଲିଆ ଯୋଗ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଘାଟନ କରିଥିଲେ । ବ୍ଲକ୍‌ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀ ମାନସିକ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ସଫଳ ରୂପାୟନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରାଯିବା ସହ ମାନସିକ ଅସୁସ୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଚିକିତ୍ସା, ସେମାନଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ଓ ଜୀବନ ଜୀବିକା ବିଷୟରେ ପୁଞ୍ଜୀପୁଞ୍ଜି ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆରୁଓବି ନିର୍ମାଣରେ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିନି ପ୍ରାପ୍ୟ

କଳେଶ୍ୱରରେ ଜନଶୁଣାଣୀ : ୧୨ ଜଣଙ୍କୁ ଅତିଶୀଘ୍ର ମିଳିବ କ୍ଷତିପୂରଣ

କଳେଶ୍ୱର, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): କଳେଶ୍ୱର ସହରରେ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ୪୫୦୦ ରେଳ ଉତ୍ତରା ପୋଲ ଲାଗି ଅଦ୍ୟାବଧି ୧୨ ଜଣଙ୍କୁ କ୍ଷତିପୂରଣ ମିଳିନଥିବାରୁ ଆଜି କଳେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ସରକାରୀ ନିତୀନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିବେନାହିଁ ଆଜି ଲିଳା ଜନି ଅଧିକାରୀ ଅଧିକାରୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । କଳେଶ୍ୱର ନୂଆଦକାରଠାରେ ୪୫୦୦ ରେଳ ଲେଭେଲ କୁସିଂ ସତ୍ତ୍ୱେ ପଥରେ ଯାତାୟତ ଲାଗି ବାଧକ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବାରୁ ୨୦୧୬ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ୬୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଲେଭେଲ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ହରାଉଥିବା ୧୨ ଜଣ ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିସାରିଥିବା ବେଳେ ୧୨ ଜଣ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ପାଇପାରିନାହାନ୍ତି । ଏଥିଲାଗି ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ କ୍ଷୋଭ

ପ୍ରକାଶ ପାଇଆସୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଳେଶ୍ୱର ମ୍ୟୁନିସିପାଲିଟି ପକ୍ଷରୁ ଏଥିନେଇ ବାରମ୍ବାର ରେଳ ଓ ଜିଳା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଠାରେ ଦାବୀ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବାରୁ ଆଜି ପୌରାଧିକାରୀ ପ୍ରତାପ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ପୌରସଭାରେ ଏକ ଜନଶୁଣାଣୀ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଜିଳା ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ ରଘୁନାଥ ଦୁହେଁ, କଳେଶ୍ୱର ଚହସିଲଦାର ମିଳିନି ରଂଜନ ବେହେରା, ପୌର ଅଧିକାରୀ ଅକ୍ଷୟ ମହାପାତ୍ର, ପୂର୍ବିକାଗ ସହକାରୀ ଯଶା ନିହାର ରଂଜନ ବେହେରା, ୧୧୨୦ ଡ୍ୱାର୍ଟି କାଉନସିଲର ସୁସମା କର, ୬୦୦ ଡ୍ୱାର୍ଟି କାଉନସିଲର ଚନ୍ଦନ ଦାସ ଓ ୧୨୦୦ ଡ୍ୱାର୍ଟି କାଉନସିଲର ଶିବନାରାୟଣ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସହିତ ଜମି ମାଲିକମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୭୦୦ ଧରି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ମିଳିନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ତ୍ୱେ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଏକ ଏନ.ଜି.ଓ

ନବକୃଷ୍ଣ ଚୌଧୁରୀ ତେଜେଲମେଝ ଷାଡିଙ୍ଗ୍ ନାମକ ସଂସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ତଥା ୨୦୧୩ ମସିହା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଖୁବଶୀଘ୍ର ଅନୁକ୍ଷେପ ୧୧(୧)ରେ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଦୁହେଁ କହିଛନ୍ତି । ଏଥିଲାଗି କେତେକ ମାମଲା ବିଚାରାଧିକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ପାଇବାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଉଥିବାରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା । ଦେଉଳି ପଂଚୁପାଠ୍ୟ ଓ ଧରାଞ୍ଚଳ ମୌଜାର ଜମିମାଲିକଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଦେବାକୁ ଦାବି ହେଉଛି ।

ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଢୋରି ବାନ୍ଧିଲେ ବାପ ଛେଡ଼ଣ କନ୍ୟା ଦୁଲି

ଉଦଳା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଯେ ହେଉଛି ଖୁଂଟା ବୁକ୍‌ର ବ୍ୟାବସାୟରେ ପଂଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବେଳପାଳ ଗ୍ରାମର ଦୁଶ୍ୟା । ଏହି ଗ୍ରାମର ବାପିୟା ଏ ସୁକୁଳ କିଷ୍କୁଳର ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ଦୁଲି ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଢୋରି ବାନ୍ଧି ଦେଉଥିବାର ଜଣାଯାଇଛି । ଘଟଣାରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଗତ କରୋନା ସମୟରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବନ୍ଦ ରହିବା ଫଳରେ ଦୁଲି ପାଠ ଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲେ । ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ କିପରି ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ନିଆଯିବ ଓ ପାଠ ସହିତ ବାନ୍ଧି ରଖାଯିବ, ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ମହଲରେ କିଛି ଚର୍ଚ୍ଚା ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ନାହିଁ । ଫଳରେ ଦୁଲି ପାଠ ପଢ଼ାରେ ଢୋରି ବାନ୍ଧି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲା । ସେ ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଂଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୟସ ୧୨ ବର୍ଷ ହେଉଛି । ବନ୍ଧକାରୀଙ୍କ ଘୋଷଣା ପ୍ରାପ୍ୟରୁ ଚଉଦ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପିଲାଙ୍କୁ ମାଗଣା ଓ ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ଅଥଚ ଦୁଲି ଭଳି

ରଥଖଳା ହାଲତାଲ: ସିଙ୍ଗଡ଼ା ବାଡ଼ିଆ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି

ପୁରୀ, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ପୁରୀ ରଥଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଲୋକସେବାର ଆଗେଇ ଚାଲିଛି ରଥ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସମ୍ମୁଖ ରଥଖଳାରେ ବିଶ୍ୱକର୍ମୀ ମହାରଣା, ଭୋଇ ସେବାୟତ, ରୂପକାର ସେବାୟତ, କରଡିଆ ସେବାୟତ ମାନେ ରଥ ନିର୍ମାଣରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚକ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲିଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଚକ ନିର୍ମାଣ ୪୨ ଚକ ପାଇଁ ୪୨ ଟି ରଥ ନିର୍ମାଣ ହେବା ସହ ସେଥିରେ ବିନ୍ଧ ଖୋଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏବେ ଅର ସୁଦ୍ଧିକ ସାଲ କରାଯାଇ ବିନ୍ଧରେ ସଂଯୋଗ କରାଯିବା ପରେ ଯତ୍ନାତ୍ମକ ଭାବେ ସେବାୟତ ମାନେ

କୁଟିଣାରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଗଳାକାଟି ହତ୍ୟା

ସରଳପୁର, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ସରଳପୁର ଜିଲ୍ଲା କୁଟିଣାରେ ଖର୍ଲା ବାଉଁସପତ୍ର ଟ୍ରିକ୍ ନିକଟରେ ଆଜି ସକାଳେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ମୃତଦେହ ମିଳିଛି । ତାଙ୍କୁ କେହି ଦୁର୍ବଳ ଗଳାକାଟି ହତ୍ୟା କରିଥିବାର ସନ୍ଦେହ କରାଯାଇଛି । ଉତ୍କଳପୁରୁ ଅବସ୍ଥାରେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ମୃତଦେହ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖି ସ୍ଥାନୀୟ ଲୋକେ କୁଟିଣା ଥାନା ପୁଲିସ୍‌କୁ ଖବର ଦେଇଥିଲେ । ପୁଲିସ୍ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚି ତଦତ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ତେବେ ଏହି ହତ୍ୟା ପଛରେ କିଏ ରହିଛି ସେ ବିଷୟରେ କୌଣସି ସୂଚନା ମିଳି ପାରି ନାହିଁ । ସରଳପୁରରୁ ସାଉଣ୍ଡ଼ିଫିକ୍ ଟ୍ରିକ୍ ଆସିବା ପରେ ଶବ ବ୍ୟବହାର ଲାଗି ତାହାଗଣାମନାକୁ ପଠାଯିବ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳିଛି ।

କଳେଶ୍ୱର, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ବାଲିଆପାଳ ବ୍ଲକ୍ ନିଖୁରା ପଞ୍ଚାୟତ ପାଳପଡ଼ା ଗ୍ରାମର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀ କୂଳରେ ଚନ୍ଦନ ଉତ୍ସବ ଖୁବ୍ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ରେ ଉଦ୍‌ଯାପିତ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁରୁ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଯୁଗଳ ମୂର୍ତ୍ତି କରାଯାଇ ପୂଜା ହୋଇଥିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ ରାଜ୍ୟ ବିଦ୍ୱା ମହିଳା କଳତା ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାପତି ସୁବାସିନୀ ଜେନା ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଚଳିତବର୍ଷ ପାଳପଡ଼ା ଚନ୍ଦନ ଉତ୍ସବରେ ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ତ ର ଦୁଇ ବାଣ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଚିତାକର୍ଷକ ଆଡ଼ସବାଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚାପଖେଳ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଉତ୍ସବ କର୍ମ ଚି ସଦସ୍ୟମାନେ ଉତ୍ସବ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । କର୍ମିତ୍ର ପକ୍ଷରୁ ମେଳୋତି, ଯାତ୍ରା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପରିବେଷଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଟ୍ରେନ ବଗିଚା ଡ଼େକ୍‌ସ୍‌ରେ ନବଜାତ ଶିଶୁ ପୁତ୍ରକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲା ରେଳବାଇ ପୋଲିସ୍

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଖୋର୍ଦ୍ଧା ରୋଡ଼ ବେଳ ଷ୍ଟେସନ ପରିସରକୁ ଶନିବାର ଏକ ନବଜାତ ଶିଶୁ ପୁତ୍ରକୁ ରେଳବାଇ ପୋଲିସ୍ ଏକ ନୟନ ପ୍ଲଟଫର୍ମରେ ଥିବା ପ୍ରଶାନ୍ତି ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେନରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି । ଉଦ୍ଧାର ପରେ ନବଜାତ ଶିଶୁକୁ ରେଳସୁରକ୍ଷା ବଳ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଛି । ତେବେ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଟି ସୁସ୍ଥ ଥିବା ରେଳବାଇ ଡାକ୍ତର ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଟି ଗୋଟିଏ ଦିନର ହୋଇଥିବା ଚିକିତ୍ସାରେ ତାହାର କହିଛନ୍ତି । ପରେ ଶିଶୁ ପୁତ୍ରଟିକୁ ସ୍ତେଜାସେବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ସେତକୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛି । ପୁତ୍ରମାନ ମୁତାବକ ଆଜି ବାଳାଲୋର ରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସୁଥିବା ସାଧୁପ୍ରଶାନ୍ତି ନିକଟମ ଟ୍ରେନର କେନେଭାଲ ବଗିଚା ଡ଼େକ୍‌ସ୍‌ରେ ଉଦ୍ଧାର କରିଛି । ତେବେ କେହି ନବଜାତ ଶିଶୁକୁ ଜନ୍ମ କରି ଟ୍ରେନର ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଇଛି ।

ନିର୍ବାଚନ ଆଚରଣ ବିଧି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ନେଇ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ ବିଜେପି ଓ ବିଜେଡି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଉପନିର୍ବାଚନକୁ ନେଇ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବାକୁ ଭେଟିଛନ୍ତି ବିଜେଡି ଓ ବିଜେପି ଟିମ୍ । ବିଜେପିର ଅଭିଯୋଗ ଅନୁଯାୟୀ, ଦଳର ଅଭିଯୋଗ ସରକାରୀ ଦଳ ନିର୍ବାଚନ ଆଚରଣ ବିଧି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି । ମୁଖ୍ ଅବାଧ ନିର୍ବାଚନ ହେଉ ନାହିଁ । ସରକାରୀ ଦଳକୁ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାରରେ ଲଗାଉଛି ଶାସକ ଦଳ । ଭୋଟରଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରାଯାଇଛି । କୋଲାବିରା ବ୍ଲକ୍ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତର କମ୍ୟୁନିଟି ରିସୋର୍ସ ପର୍ସନ ଅଶ୍ୱିତା ନାୟକ ଓ ବିନତା ନାୟକ, ପୂଜା ପଟ୍ଟନାୟକ ଏମାନେ ସରକାରୀ ଦଳ ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର କରିବା ସହ ବିଜେଡି ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବାଣ୍ଟି ଛାଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଦାସିକି ଦାସକ ପାଇଁ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଭୋଟ ଦେବା ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅପିଲ କରିବା ନିର୍ବାଚନ ଆଚରଣ ବିଧି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି । ତୁରନ୍ତ ଏମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ନେବା ପାଇଁ ସିନିକ୍ସ ନିକଟରେ ଦାବି କରିଛି ବିଜେପି । ତେଣେ ବିଜେପି ବିଧାୟକ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଦର୍ଶ ନିର୍ବାଚନ ଆଚରଣ ବିଧି ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗ କରୁଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛି ବିଜେଡି । ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଛି ଯେ ପ୍ରଚାର ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ରାତି ଗୋଟାଏ ସମୟରେ ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଲଳିତ ହେରିଟେଜ୍ ସାମୁ ସାମସଙ୍ଗ ଛକରେ ସମର୍ଥକଙ୍କୁ ଧରି ସେ ପ୍ରଚାର କରୁଥିବା ଭିଡିଓ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ଏହାକୁ ଆଜି ବିଜେଡି ପକ୍ଷରୁ ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଟଙ୍କଧର ତ୍ରିପାଠୀ ଓ ଅନ୍ୟ ବିଜେପି ନେତା ହିଂସା କରି ଉପନିର୍ବାଚନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ମୁଖ୍ୟ ନିର୍ବାଚନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଅବାଧ ଓ ନିରପେକ୍ଷ ନିର୍ବାଚନ ଦାବି କରିଛି ବିଜେଡି ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମଦାସ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ମହାଯଜ୍ଞର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହୁତି

କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ବ୍ଲକ୍ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଂଟିଲୋ ଗ୍ରାମର ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାମଦାସକ ପୀଠରେ ଦୀର୍ଘ ୭୬ ଦିନ ଧରି ମହାଯଜ୍ଞ କର୍ମଚିତ୍ରର ସଭାପତି ହେମନ୍ତ କୁମାର ବାରିକଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଏବଂ ସମ୍ପାଦକ ମନୋଜ କୁମାର ବାରିକଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱଶାନ୍ତି ମହାଯଜ୍ଞର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆହୁତି ଦିବସରେ ଉଚ୍ଚ ଯଜ୍ଞ ସ୍ତଳରେ ପ୍ରାୟ ଶହ ଶହ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ସମାଗମ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଆଖ ପାଖ ୧୦ ଖଣ୍ଡ ଗ୍ରାମର ଲୋକମାନେ ଏହି ଯଜ୍ଞ ସ୍ତଳରେ ଯୋଗଦେଇ ପ୍ରଭୁ ରାଧା, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅଗ୍ରାଦା ଭକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ହୋମ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ନାମ ଯଜ୍ଞ ଓ ଘୃତ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରଭୃତି ଯଥାରୀତି ବିଧି ପୂର୍ବକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ନୀଳଗିରିରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଚୂଡ଼ା ଯୁବ ମହୋତ୍ସବର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟା

ନୀଳଗିରି, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ନୀଳଗିରି କେସି ହାଇସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ଦିନିଆ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଚୂଡ଼ା ଯୁବ ମହୋତ୍ସବର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ଓଲିଭର୍ ର ଆଗଧାଡ଼ିର ଯୁବ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ଦର୍ଶକ ଝୁମିବା ସହ ମତ୍ୱାଆଳା ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଓ ଅନ୍ୟ ଅତିଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନ ପୂର୍ବକ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପଟ୍ଟୋଟିତ୍ୱରେ ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବାହକ ସଦ୍ୟସାତୀ ମହାପାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲା ବେଳେ ତ. ଅକ୍ଷୟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ମଞ୍ଚ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆୟୋଜିତ ଉତ୍ସବର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଭାବେ ଚଳ କଂଗ୍ରେସର ଲୋକସଭା ଆସନର କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନବକ୍ୟୋତି ପଟ୍ଟନାୟକ ତାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ମମତା, ବହୁତା, ଏକତା ଓ ମାନବିକତାର କଥା ବଖାଣି ଥିବା ମହୋତ୍ସବ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧା ଭାବେ ପ୍ରମୋଦ ଭରତ

କଳେଶ୍ୱରରେ ସମୂହ ବ୍ରତୋପନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ

କଳେଶ୍ୱର ୬/୫ (ନି.ପ୍ର): ଦୀର୍ଘ ୧୬ ବର୍ଷ ଧରି କଳେଶ୍ୱରର ସତ୍ୟବାଦ ସେବା ସମିତି ପକ୍ଷରୁ ସାଧନାପରି ପରିସରରେ ସମୂହ ବ୍ରତୋପନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଥିବା ବେଳେ ଶୁକ୍ରବାର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏଥିରେ କସିଦା ପଂଚାୟତର ଗୌରାବେଳଦା ଗାଁର ରାଜେଶ କୁମାର ପଣ୍ଡା, ବସାଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ କଦକାହୋଣ୍ଡା ଗାଁର ପ୍ରଦୀପ ପଣ୍ଡା ଓ ଦିଲ୍ଲିପ କଣ୍ଡା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ତ ମେଦିନୀପୁର ଜିଳା ଅନ୍ତର୍ଗତ ନିମପୁର ଗାଁର ସୁମନ ପଣ୍ଡା ଓ ବେଲଦା ଗାଁର ସୁଭାବ ଗୋସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବ୍ରତୋପନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ଯଥାବିଧି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଯାଇଛି । ପରିବାର ସହିତ ବ୍ରତୋପନୟନ ଶିଶୁମାନେ ସାଧନାପରିରେ ପହଞ୍ଚିବାପରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀରେ ପୂଜାମାଳ୍ୟ ଓ କଳସ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ମାଆ ମାନେ ଆଦି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଭିନ୍ନ ମହଲରେ ସ୍ୱାଗତ କରାଯାଇଛି । ଏହାକୁ ସାଧନାପରି ପକ୍ଷରୁ ମନୋରଂଜନ ଦାସ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ।

ଆୟେଦକର ସମତାମଂଚ ପକ୍ଷରୁ ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ଜୟନ୍ତି ପାଳନ

କଳେଶ୍ୱର ୬/୫ (ନି.ପ୍ର): କଳେଶ୍ୱରସ୍ଥିତ ଆୟେଦକର ସମତାମଂଚ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପରିସରରେ ଅଲଟିକ ଭାଷାର ଜନକ ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ୧୧୮ତମ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ମଂଚର ସଭାପତି ଅଶୋକ ଜେନା ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲେ । ସମ୍ମାନୀତ ଅତିଥିଭାବେ ଦିଲ୍ଲିପ ଗିରି, ସୁବ୍ରତ ବେରା, ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସିଂ, ଅକ୍ଷୟ ପଲାର, ସୁଧାଂଶୁ ଜେନା ଓ ସଂପାଦକ ନିରୋଜ ବେହେରା ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖୁଥିଲେ । ଦେଶରେ ମୂଳ ନିବାସୀ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଭାଷାକୁ ଲିପି ଭାବରେ ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବାରୁ ସାତାଳିଭାଷା ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଲୋକ ଭାବରେ ଆଦାର ପ୍ରଦାନ କରିପାରୁଥିବା ବତ୍ତାମାନେ କହିଥିଲେ । ବିରିଶପୁର ଠାରୁ ରାଇବଣିଆ ଆଦିବାସୀ ଅଂଚଳକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ସେତୁକକୁ ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ନାମରେ ନାମିତ କରିବାକୁ ମଂଚପକ୍ଷରୁ ଦାବି କରାଯାଇଛି । ଆଦିବାସୀ ଅଂଚଳରେ ଥିବା ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଲଟିକ ଶିକ୍ଷକ ନିଯୁକ୍ତି ଲାଗି ଦାବି କରାଯାଇଛି ।

ମନ ମୋହିଲେ ମଞ୍ଚୁ ଛୁରୀୟା ଓ ସାଥୁ କଳାକାର

ନୀଳଗିରି, ୦୬/୦୫ (ନି.ପ୍ର): ନୀଳଗିରି କେସି ହାଇସ୍କୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ଦିନିଆ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଚୂଡ଼ା ଯୁବ ମହୋତ୍ସବର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଅବସରରେ ଓଲିଭର୍ ର ଆଗଧାଡ଼ିର ଯୁବ କଣ୍ଠଶିଳ୍ପୀଙ୍କ ସ୍ୱରରେ ଦର୍ଶକ ଝୁମିବା ସହ ମତ୍ୱାଆଳା ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଓ ଅନ୍ୟ ଅତିଥିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଜ୍ଜ୍ୱଳନ ପୂର୍ବକ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପଟ୍ଟୋଟିତ୍ୱରେ ପୁଷ୍ପମାଲ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବାହକ ସଦ୍ୟସାତୀ ମହାପାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ସଭାପତିତ୍ୱ କରିଥିଲା ବେଳେ ତ. ଅକ୍ଷୟ ପାଣିଗ୍ରାହୀ ମଞ୍ଚ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଆୟୋଜିତ ଉତ୍ସବର ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ଭାବେ କଂଗ୍ରେସର ବରିଷ୍ଠ ନେତା ଭାବେ ଚଳ କଂଗ୍ରେସର ଲୋକସଭା ଆସନର କଂଗ୍ରେସ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନବକ୍ୟୋତି ପଟ୍ଟନାୟକ ତାଙ୍କ ବକ୍ତବ୍ୟରେ ସ୍ନେହ, ପ୍ରେମ, ମମତା, ବହୁତା, ଏକତା ଓ ମାନବିକତାର କଥା ବଖାଣି ଥିବା ମହୋତ୍ସବ ମୁଖ୍ୟବନ୍ଧା ଭାବେ ପ୍ରମୋଦ ଭରତ